

ER MOEST GELACHEN WORDEN

**Eindrapport van de
Aksie De Bevrijdende Lach**

Hank den Drijver rekt af met

EEN GEBAAAR

**VOOR
AMNESTY INTERNATIONAL**

5,-

**Wim de Bie
Freek de Jonge
Kees van Kooten**

presenteren

EEN GEBAAAR

VOOR AMNESTY INTERNATIONAL

**gemaakt in Theater Carré te Amsterdam
op 16 en 17 mei 1983**

Amnesty International/De Harmonie

Amnesty International is een wereldwijde organisatie die onafhankelijk is van elke regering, politieke partij, ideologie, godsdienstige gezindheid en van elk economisch belang. Zij speelt een eigen rol binnen het brede terrein van het werken voor mensenrechten. De activiteiten van de organisatie zijn uitsluitend gericht op gevangenen:

- zij werkt voor de vrijlating van mannen en vrouwen die vastgehouden worden, waar ook ter wereld, wegens hun overtuiging, huidskleur, sekse, etnische afkomst, taal of geloof, mits zij geen geweld gebruikt of gepropageerd hebben; deze mensen worden *gewetensgevangenen* genoemd;
- zij bepleit eerlijke processen binnen redelijke termijnen, voor *alle politieke gevangenen* en werkt voor politieke gevangenen die zonder aanklacht of proces gevangen zitten;
- zij verzet zich tegen de doodstraf en marteling en andere wrede, onmenselijke of vernederende behandeling of straf voor *alle gevangenen*, zonder uitzondering.

Amnesty International handelt op basis van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens en andere internationale bepalingen. Door praktisch te werken voor gevangenen binnen haar mandaat, neemt Amnesty International deel aan de bredere bekendmaking met, en de bescherming van, de mensenrechten op burgerlijk, politiek, economisch, sociaal en cultureel gebied.

Amnesty International heeft meer dan drieduizend adoptiegroepen en heeft afdelingen in 42 landen in Afrika, Azië, Europa, het Midden-Oosten, Noord- en Latijns-Amerika en individuele leden in nog eens 116 landen. Elke adoptiegroep werkt voor tenminste twee gewetensgevangenen in andere landen dan het eigen land. Deze landen worden zodanig gekozen dat zowel politiek als geografisch onpartijdigheid verzekerd is. Informatie over gevangenen en schendingen van mensenrechten is afkomstig van de onderzoeksafdeling in Londen.

Amnesty International heeft raadgevende bevoegdheid bij de Verenigde Naties (ECOSOC), UNESCO en de Raad van Europa, werkt samen met de Interamerikaanse Commissie voor Mensenrechten van de Organisatie van Amerikaanse Staten en heeft de status van waarnemer bij de Organisatie van Afrikaanse Eenheid (Bureau voor de Plaatsing en Educatie van Afrikaanse Vluchtelingen).

Amnesty International's inkomsten bestaan uit de contributie en giften van haar leden uit alle delen van de wereld. Om de onafhankelijkheid van de organisatie veilig te stellen, worden alle bijdragen nauwkeurig getoetst aan de richtlijnen die door de internationale jaarvergadering van Amnesty International zijn vastgesteld. Inkomsten en uitgaven worden openbaar gemaakt in het financiële jaarverslag.

Aan alle artiesten
die meewerken aan
Een Gebaar voor
Amnesty International

Beste

Zou u bijgaande strook svp zo snel mogelijk als de donder
^akennen invullen en aan mij retoerneren ?

Wel zelf even een poszegeltje plakken, want als wij de kos-
~~ten van de kost van~~ ten bate van Amnesty International
^akennen drukken, zullen wij dat zekers niet laten.

De mazzel en tot gauw.

Hank den Drijver

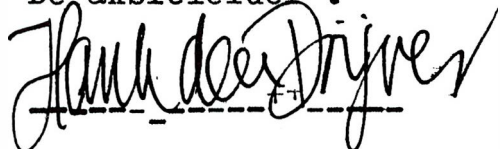
-----+-----
-KONTRAKT-

Ondergetekende verklaart hierbijde zijn/haar eigen met
huid en haar helemaal over te leveren aan aksieleider
Hank den Drijver.

De heer Den Drijver voornoemd behoud zijn eigen het recht voor
alles te doen en te laten wat ook maar even ten goede ken
komen aan het mooie werk van Amnesty International.

Gramofoonplaten, TV-herhalingen, posters, T-shirts, videocasetes,
sleutelhangers, poppetjes, electronicspellen, radiootjes, zonne-
kleppen, relaatsie-aanstekers, je ken het zo gek niet verzinnen,
of alles mag Hank den Drijver tot in lengte van dagen gebruiken
om vanuit Nederland iets te doen voor alle politieke gevangenen
in de gehele wereld.

De aksieleider :

-----+-----

DIT NIET LEZEN

De artiest :

-----+-----
-----+-----

Tevens verplicht de artiest zijn/haar eigen tot het maken van
een toernee langs alle Nederlanse teaters, ten baten van het
prachtige werk van amusementsorganisator den heer H. den Drijver.

Inleiding

Malversatieburo Hank den Drijver B.V. Zwartsluis

Geachte lezers dezens!

Waarom dit boek?

Waarom een half jaar later nog eens de spot gericht op 'Een Gebaar'?

'Een Gebaar'?

Goed, het was een geinig geheel, maar wordt dit niet wat teveel?

Heb ik soms niks beters aan mijn dure hoofd?

Wist u dat het Malversatieburo Hank den Drijver momenteel een gemiddelde van zeven braderietjes per weekend draait?

Dat er, min of meer in vaste dienst, over de honderd Oude Ambachtslieden voor mij pezen?

Dat wij volgend jaar de totale organisatie van de eerste Keukenhof Motorcross op onze nek hebben geslaagd te tillen?

Dat wij ook uw Bruiloft, Dealerdag of Standing Jaarvergadering geheel kunnen aankleden met onze mobiele kamelen, een Happenbar, ondeugende Hostesses tot en met de klapstoelen.

Campingshows, Private Parties, Artiestenelftallen, Irish Koffieconcerten... dit is vanzelf nog maar een greep...

Uw Hank den Drijver heeft dus wel iets beters te doen dan nog een keer oude koeken uit de sloten te gaan happen!

Waarom dan toch dit boek?

Omdat er stemmen zijn opgegaan.

Omdat zekere elementen en bepaalde piepeltjes verdachtmakingen hebben gemeend te moeten, richting... malversatieburo Hank den Drijver B.V.!

Dat ik over de rugen van de gewetensgevangenen over de hele wereld gesnoept zou hebben uit de suikerpot van Amnesty International, waarin het batig saldo van Een Gebaar verbleef...

Omdat de man met de pet in de straat geen idee heeft wat de organisatie van een klus als Een Gebaar allemaal kost, leek het mij het beste, al is het dan ook een half jaar later, om mijn hele handel gewoon pats op tafel te gooien, zodat iedereen kan zien waar het tragiese tekort van deze goedbedoelde avonden precies vandaan is gekomen!

Dit boek heeft dan bovendien het voordeel dat de verkoop hiervan wellicht nog een paar rooie cijfertjes kan wegwerken!

Hank den Drijver, aksieleider

HOE HET BEGON

Het zal pakweg medio oktober 1982 zijn geweest (precies uit mijn hoofd weet ik dit niet meer want die magnums van de fiscale recherche hebben al mijn Succes-agendaas meegenomen), dat ik tot over mijn oren in de voorbereiding van 'Tiel 800 jaar Jamstad' zat. RRRING, daar ging de hekzoemer.

Ik schakel mijn monitor in en wat ziet mijn videocamera?

Daar staan Freek de Bie, Wim van Kooten en Kees de Jonge!

Dat komt binnen, dat gaat zitten, dat doet een overval op mijn barmeubel en dat steekt van wal: 'Oh meneer den Drijver, we hebben tegen Amnesty International gezegd dat wij twee avonden in Carré zouden verzorgen maar we hadden geen idee wat daar allemaal bij komt kijken en nou komen we er niet meer uit! Kan u ons niet uit de brand helpen?'

Ik zeg: 'jongens, die Amnesty is een Multinational, dus met hoeveel nullen kan Ome Hank aan het ballen? Want openen met Lee Towers, dat gaat nog, maar dan moet je na de pauze op zijn minst een pik als Sinatra hebben staan.'

Wat blijkt - er is geen cent te makke.

Sterker nog: ze zijn op zoek naar artiesten die het GRATIS willen doen! Ik zeg: 'nou, dat is makkelijk zat; dan neem je kunstmakers van wie d'r net een nieuw singletje uit is, want dat wil altijd wel opdraven...'

Maar nee, dat kon niet want dat was niet sjiek.

Iedereen die daar in Carré zou optreden, moest met een speciaal nummer komen, wat ze nog nooit eerder hadden gedaan. 'En de televisie?' vraag ik nog, 'komt er televisie?'

Ja, ze hadden dan een afspraak gemaakt met de VPRO.

Ik zeg: 'hoe kan je nou zo stom zijn jongens? Wie kijkt er nou naar de VPRO?'

En ik bel, waar ze bijzitten, Robbie Out van Veronica. Maar die had nog nooit van Freek de Bie gehoord, laat staan van Kees de Jonge, en Amnesty International zei hem helemaal niks. Dus dat was meteen domper numero één; dat wij in zee moesten met die vrijzinnig protestante scharreleieren. Tel uit je winst. Maar omdat deze jongen uit ervaring weet dat in de gevangenis zitten geen lolletje is en omdat ik het ook als een mooie moot PR zag, besloot ik de drie droogkomieken uit de brand te helpen...

HOE HET VERDERS GING

‘Waar ben ik aan begonnen?’ dacht ik reeds na enkele dagen, want van hoe een nationale klapper te maken hadden onze drie studentjes geen haartje kaas gegeten.

Dat kwam aankakken met ideetjes waar je zelfs tegen gratis toegang nog geen parochiehuis mee vol krijgt. Ze hadden dan bedacht dat ze er wel zo’n beetje waren met een strijkkwartetje, een doos diaas over verre landen en hoe erg het daar is en drie huisvrouwen uit Woerden die met sombreroos op een boos liedje uit Peru ten gehore zouden brengen.

Dus ik zeg van: ‘Jongens, gaat naar huis, neemt een kop chocolademelk en kruipt eens lekker met de nieuwe Donald Duck onder de wol, want zo beuren we met dat galaatje natuurlijk nog geen anderhalve snip.’ Studentjes af.

Dankuwel meneer den Drijver.

Ik bellen en rekenen. Dieltje hier, babbeltje daar, beloftetje zo, dreigementje zus. Affijn, ik zal lezers dezens mijn martelgang besparen maar na mij twee weken lang de dunne te hebben gepeesd, had ik een lijst artiesten uit het betere genre bij elkaar, waar deze jongen nog nooit van gehoord had, maar waar ze bij Amnesty Multinational en bij de VPRO onder tafel uit de bol van gingen.

Reclamebureau Frans den Drijver (een divisie van Malversatieburo Hank den Drijver) pletterde een frisse folder in elkaar.

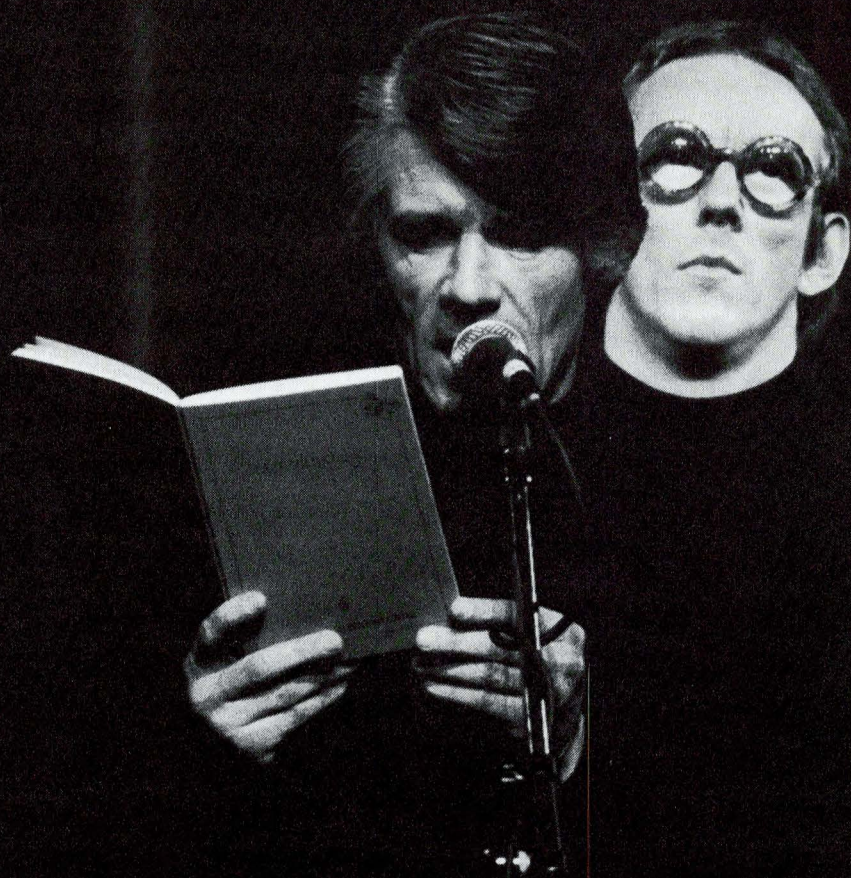
Ik zelf repeteerde met onze drie musketiertjes de persconferentie in Carré, waar de eikels ‘vergeten’ mijn naam te noemen, zoals zij in de loop van het hele projekt nog wel meer gemaakte afspraken met handen en voeten traadden...

Daar krijgt u zometeen een fraai staaltje van te lezen, want meteen aan het begin van de avond wouen ze mij al een kunstje flikken. Kijk: daar moeten ze bij deze Hank den Drijver niet mee aankomen, natuurlijk. En zo zijn er op beide avonden tientallen dingetjes gebeurd, waar het grote publiek niks van heeft gemerkt, maar die mij bijna mijn bloeddruk hebben gekost en die Amnesty met een negatief saldo hebben laten zitten.

En heb ik voor al mijn zweten een bloemetje of een leuke fles gekregen? Nop! Kijk – dat steekt. En dan zeg ik: Okee! Als wij het zo willen spelen, dan kunnen wij dit krijgen!

Dan kan Hank den Drijver, net zo makkelijk, zorgen voor een boek met scherpe foto’s, die het Ware Verhaal van Een Gebaar vertellen! En hoe grimmig het gezicht der Liefdadigheid feitelijk was... Nee: zo kan die wel weer even...!

De Opening

Kees van Kooten: Het gedicht **Zachte Bewijzen** van Ariel Dorfman uit Chili,
uit de bundel Als ik vrijkom ...
(Amnesty International, Nederland)

Zachte bewijzen

Als hij dood was,
dan zou ik het weten.
vraag me niet hoe.
ik zou het weten.

ik heb geen bewijs,
geen aanwijzing, geen antwoord.
niet voor,
niet tegen,
daar is de lucht,
van hetzelfde blauw
als altijd.
maar dat is geen bewijs.
de wreedheid gaat door
en de lucht is als altijd.
daar zijn de kinderen.
ze zijn uitgespeeld.
nu zullen ze gaan drinken
als een horde wilde
paarden.
vannacht zullen ze slapen
zodra hun hoofd
het kussen raakt.
maar wie zou dat aanvaarden
als bewijs
dat hun vader
niet dood is?
de waanzin gaat door
en de kinderen blijven kinderen.
er is, dat wél, een vogel
–zo één die stil hangt
in volle vlucht,

slechts vleugels in de lucht
en bijna zonder lichaam –
die iedere dag terugkeert
op hetzelfde uur
op dezelfde bloem
net als vroeger.
wat ook weer niets bewijst.
alles is nog als op de dag dat ze hem meenamen.
alsof er niets gebeurd is
en wij alleen maar hoeven te wachten
tot hij thuiskomt van zijn werk.
geen teken, geen aanwijzing,
voor of tegen.

maar als hij dood was,
zou ik het weten.
zo simpel is dat,
vraag me niet hoe.
als je niet in leven was,
zou ik het weten.

Freek de Jonge: Uit Gewoon omdat we moeders zijn, gedichten van
moeders en gevangenen uit Argentinië, het gedicht **Niemand is alleen** van
José Goytisolo

Niemand is alleen

Op ditzelfde moment
is er wel ergens iemand die lijdt,
wordt ergens wel
een mens gemarteld
alleen omdat hij
van vrijheid houdt.

Ik weet niet waar hij woont,
niet wat voor taal hij spreekt
en wat voor kleur zijn huid heeft

of hoe hij heet.

Maar op ditzelfde ogenblik

terwijl je ogen

de woorden lezen van dit klein gedicht,

bestaat die man. Zijn schreeuwen,

de angstkreet van het opgejaagde dier,

is hoorbaar

terwijl hij zich de lippen stukbijt

om de namen van zijn vrienden

niet los te laten. Hoor je het?

Een man, gekluisterd en alleen

schreeuwt. Hij bestaat.

Ergens...

Zei ik alleen?

Voel jij niet, net als ik

de pijn die door zijn lichaam gaat

meeknagen in het jouwe

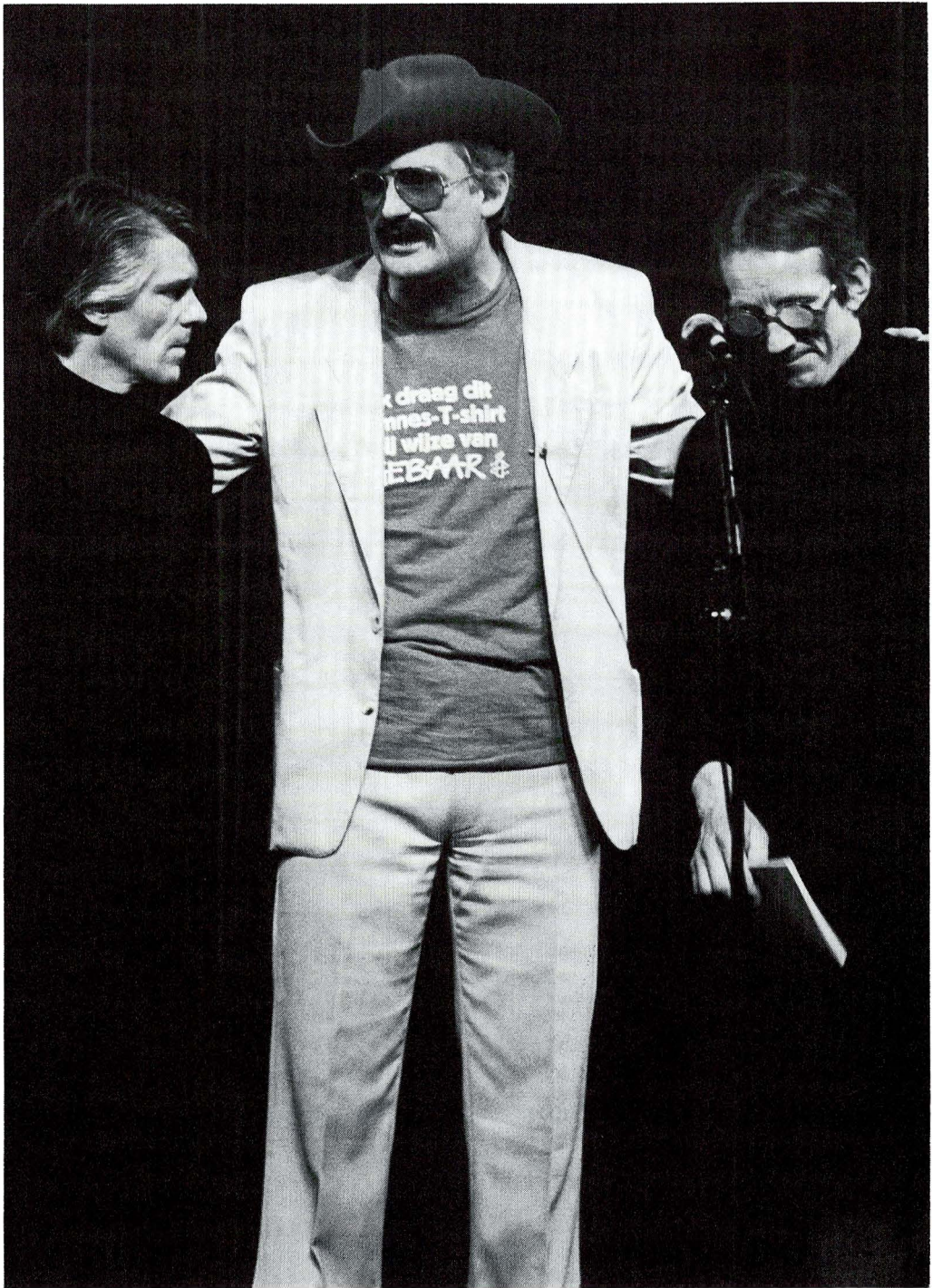
en kookt jouw bloed niet als het zijne

onder de blinde slagen?

Er is geen mens alleen. Nu,

op ditzelfde ogenblik

houden ze jou en mij gekluisterd.

Hank O,o,o,o! Heren, heren! Mag ik even? Dat waren mooie versjes, hoor, daar niet van, maar dat gaat toch niet de hele avond zo door, hè? Want je krijgt d'r wel een kunstkop van. Ik bedoel, 't is erg, daar niet van. Er moet daar natuurlijk wel wat gebeuren. Wat uit die versjes ook duidelijk naar voren bleek, maar laten we wél even in de gaten houden, waar 't vanavond om gaat hè.

Kijk, we krijgen nog een hoop goeie-smaak-nummers, maar ik had jullie gevraagd voor om te lachen. En als je nou zielige gedichten gaat staan te doen, dan had ik net zo goed Henk van Ulsen hier neer kennen poten.

Nee, dat gaan we anders doen vanavond. Misschien even voorstellen wie ik ben: mijn naam is Hank den Drijver en ik ben aangetrokken voor deze aksie te leiden. Heb ik namelijk vaker bij de hand gehad: eten naar Polen, golfbad Bejaardenhuis Aurora, televisies voor de Turkse alcoholici, intocht Sinterklaas Zaandam 1972. Ik bedoel, als Hank den Drijver in een aksie springt, dan knallen ze d'r uit.

Waar gaat 't hier vanavond om. D'r moet veel geld komen voor... nou ja, dat die gedichten niet meer geschreven hoeven worden.

Duidelijke zaak. Nou, die mensen hier in de zaal, die hebben betaald, daar ken je geen veren meer van plukken. De TV-VPRO -hèb al betaald. Maar... d'r komt ook nog een plaat van dit gebeurentje. En hoe leuker zo'n plaat is, hoe meer ik d'r van ken wegzetten. Dus d'r móet gelachen worden. En daar heb ik o.a. jullie voor.

Kees Dat was niet de afspraak.

Freek Daar zou ik De Bie wel in willen kennen.

Kees Die staat hier achter klaar met De Blinddoek, een gedicht uit Chili.

Hank Ja, heel erg, en ik ben d'r wel tegen, begrijp me niet verkeerd. Ik ben er tegen, anders zou ik geen aksieleider zijn. Een aksieleider die ergens vóór is, die is geen aksieleider. Maar die mensen hier die denken we krijgen De Koot, De Bie, De Jonge, kopen ze die plaat... horen ze Henk van Ulsen! Is een beetje kaal, hè? Nou jongens... hé? Gaat nou even. Daar zijn broodjes van de aksie, zeg maar dat je van Hank den Drijver komt en bedenk wat geinigs. En nou niet zo'n somber smoel, want 't is voor 't goeie doel. De Jonge, je héb toch een kast vol gekke pakken, je heb 'n leuke kop, je bent nog jong... ga je toch niet op Susjet Greco? En Van Kooten, jij ken zo leuk lopen... dan ga je toch niet stilstaan? Jongens, kom op *(Kees en Freek af)*.

(in walkie talkie) Bart, Hank hier. Legt 'r een band op? Tot nu toe ken 't gewist, hoor. Dus nu starten we de band, hè. 5, 4, 3, 2, 1!

Goedenavond dames en heren in een uitverkocht Carré. Dit is uw gastheer en aksieleider Hank den Drijver. Hank, dat schrijft u met een a, Hank, maar je zegt 't met een e, zoals u wel hoort op deze plaatopname. Dus mocht u mij vanavond bepaalde aksie-ideeën willen toespelen, vraagt u dan even naar Henk, en niet naar Hank. Ja? Ik weet 't, 't is geen vrolijke wereld, vandaag de dag. En daarom heet deze aksie ook De Bevrijdende Lach, want hoe meer u lacht, hoe meer lach er op de plaat komt des te meer lachen... nee, Bart laat de band maar doorlopen, ik neem dit even terug... want hoe meer u lacht, hoe meer lach er op de plaat komt, hoe meer platen er verkocht worden, hoe meer geld er in 't laatje komt, hoe meer gevangenen er bevrijd zouden kennen worden, maar pin u mij daar niet op vast. Ik ben zelf geen iemand die echt trek heb in ellende, ik ben meer een jongen van beetje stappen, en daarom heb ik als centrale presentator kenne strikken een man, die van de ellende z'n brood heb gemaakt en wel de hoofdredacteur van Vrij Nederland (misschien wel aardig in dit verband) de heer Ferdinand Dussée. Prettige avond en lach ze, mensen.

Rinus Ferdinandusse:

Dames en heren,

de heer Den Drijver heeft gelijk. Er moet gelachen worden. Dat is het doel van deze actie.

Meneer Drijver is wat geagiteerd. Dat komt door zijn beroep. Vorige week heeft hij nog de actie geleid 'Ferry Hoogendijk moet blijven'. Hij is projectleider van het Pretpark Amelisweerd – nou de weg er komt moet je er ook gebruik van maken. En hij leidt binnenkort in de Grote Kerk in Naarden de Maarten Lutherdemonstratie met de beide delen van de Bachvereniging, elk aan een andere kant van het schip.

Is Den Drijver nu weg? Dan is er geen reden deze avond toch niet waardig te openen. Uit naam van meer dan tweehonderd duizend politieke gevangenen heet ik u welkom. Wij zijn er trots op, en u ongetwijfeld ook, dat u met zijn allen, zoals u hier zit, op deze avond alleen al f 75.000 aan Amnesty International bijdraagt.

De kosten van Carré zijn eraf. U weet, ze sparen hier voor een opvolger van Guus Oster. En de BTW is er ook af. Wij hebben het kabinet gevraagd of we geen ontheffing konden krijgen, maar dat kon niet. Alleen het schilderwerk voor de décors is aftrekbaar.

Met die 75.000 gulden betaalt u vanavond evenveel als de VPRO. Ze zenden dit pas over veertien dagen uit en dan is 't zomer. Ze zeiden: eigenlijk is het een herhaling.

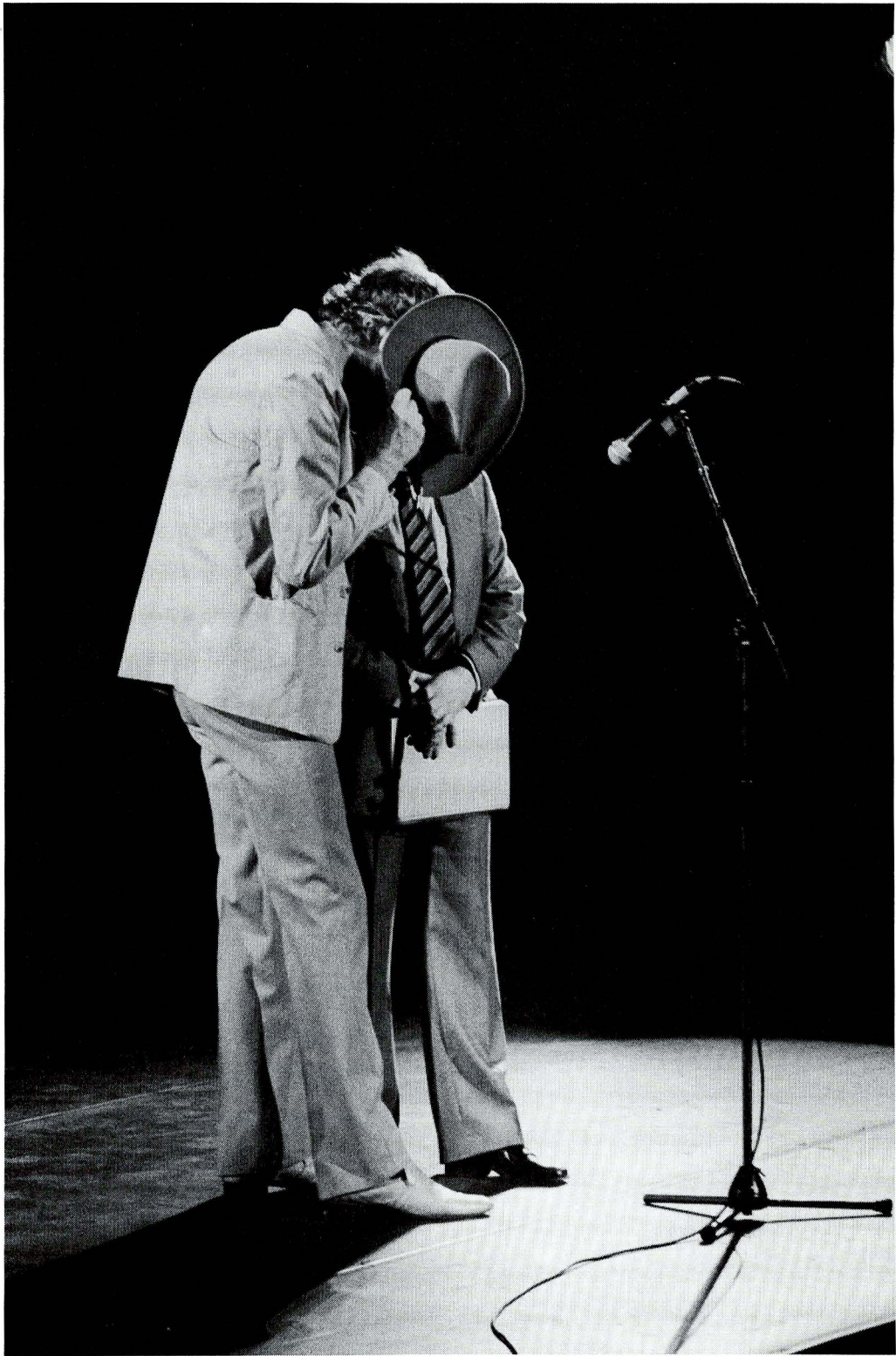
Het leeuwendeel van de opbrengst van deze avond danken wij aan 500 aanwezigen die per plaats honderd gulden hebben betaald. Die zitten hier vooraan. De meesten daarvan zijn, zoals u in De Volkskrant hebt kunnen lezen, *linkse intellectuelen*, die met dat geld hun geweten ontlasten. Er zijn vanavond vijf camera's. Die waarop een rood lichtje brandt, die werkt, zodat u ook gewetensvol kunt kijken.

Ik heb zelf in de laatste weken in de buurten bij de Valeriusstraat Renaults, Peugeots en Citroens gezien met een fotokopie van een plaatsbewijs van honderd gulden nonchalant op de achterraut.

Er heeft een man aan de kassa gestaan die zei: als 't behalve voor Amnesty óók nog voor de Swapo was nam ik twee plaatsen van honderd gulden.

En er zijn ook een hele hoop vragen over de aftrekbaarheid van die honderd gulden. Daarvoor zullen we na de TV-uitzending een apart telefoonnummer projecteren.

Daarnaast zijn er nog 275 mensen die maar f 75,— per plaats hebben

betaald. Een beetje ongelukkige groep, waarvan we steeds gehoord hebben: jammer dat die van honderd gulden uitverkocht waren. Voor hen komt nog een speciale collectebus langs. U merkt dat direct, dan gaan boven uw plaatsen speciale spotlichten aan.

Speciale maatregelen zijn er ook voor één mevrouw die hier vanavond is met een vriend op een plaats van honderd gulden, en die hier morgen is met haar man op een plaats van 75 gulden. Wij hebben alle cameramensen verteld wie u bent en met wie. En om te voorkomen dat u in een montage van de twee avonden terechtkomt, moet u na afloop nog laten weten bij wie van de twee u het programma gaat zien.

Dan is er een grote groep die maar f 25,— heeft betaald. Meer dan 500 mensen, speciaal gedaan voor de leden van Konsumenten Kontakt en Koning Klant en ook voor tientjesleden van de VPRO.

Het zijn de mensen die in de maatschappij onderaan de ladder staan, en die zitten bij ons voor de verandering eens helemaal bovenaan.

Blijft er een groepje van 350 mensen die maar vijftig gulden hebben betaald. Dat zijn de aarzelaars. Die kunnen wel honderd gulden betalen maar willen eerst zien hoe het besteed wordt.

Die zijn wel voor hulp aan politieke gevangenen maar willen eerst een Brede Maatschappelijke Discussie wat politieke gevangenen zijn.

Die hebben we dus ook opzettelijk aan de zijkant gezet. Die moeten eerst maar eens kijken of ze de helft die ze kunnen zien, de moeite waard vinden.

Hank den Drijver:

Te lang Dussée. Nee, het is echt te lang, we lopen nou al uit. Dat ken je niet maken en je zou het niet over het geld hebben, hè.

Even onder ons, je zou het niet over het geld hebben, Dussée. Al het geld gaat via mij, ja? Ik mot dat nog uitrekenen hè, en jij zou het gratis doen voor één fles wijn. En je zou in de zijloge zitten en je zou die aksie leiden, weet je nog wel.

Goed, nou, dames en heren, nou gaan we beginnen.

Bart, toneellichten uit, donker beginnen, toneellichten uit jongens, kom op, donker, kom op toneellichten uit jongens, waar blijven we nou, donker, helemaal uit.

(licht voor het toneel gaat uit)

Rinus Ferdinandusse: Ik vind het helemaal niet erg om in het donker te staan. Het werk van Amnesty International doet mij altijd denken aan die kleine Chinees in Peking. Die stond op het toneel bij de Chinese Opera toen Nixon daar op bezoek was bij Mao. En toen viel ook het licht uit. Toen zei die

Chinees tegen alle mensen in het publiek: 'steek uw rechterhand omhoog.'

Wilt u dat nu ook doen? Steek alstublieft uw hand omhoog.

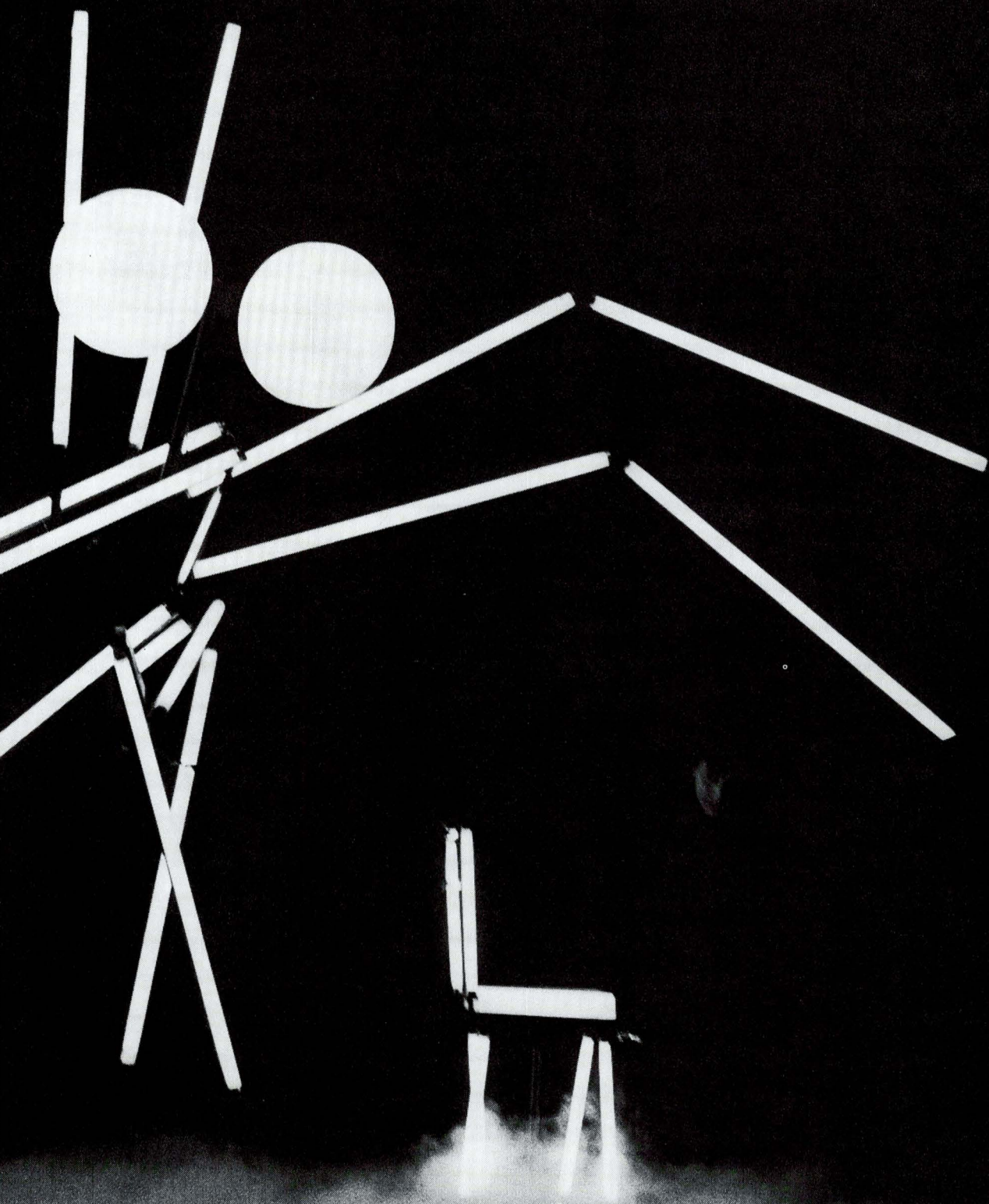
(de zaal gehoorzaamt)

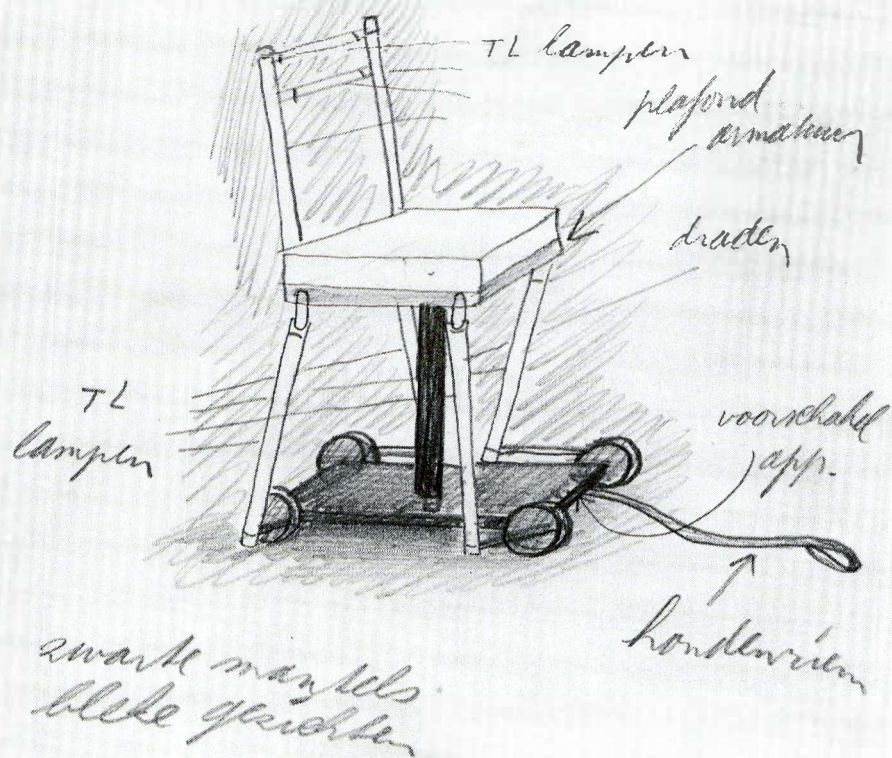
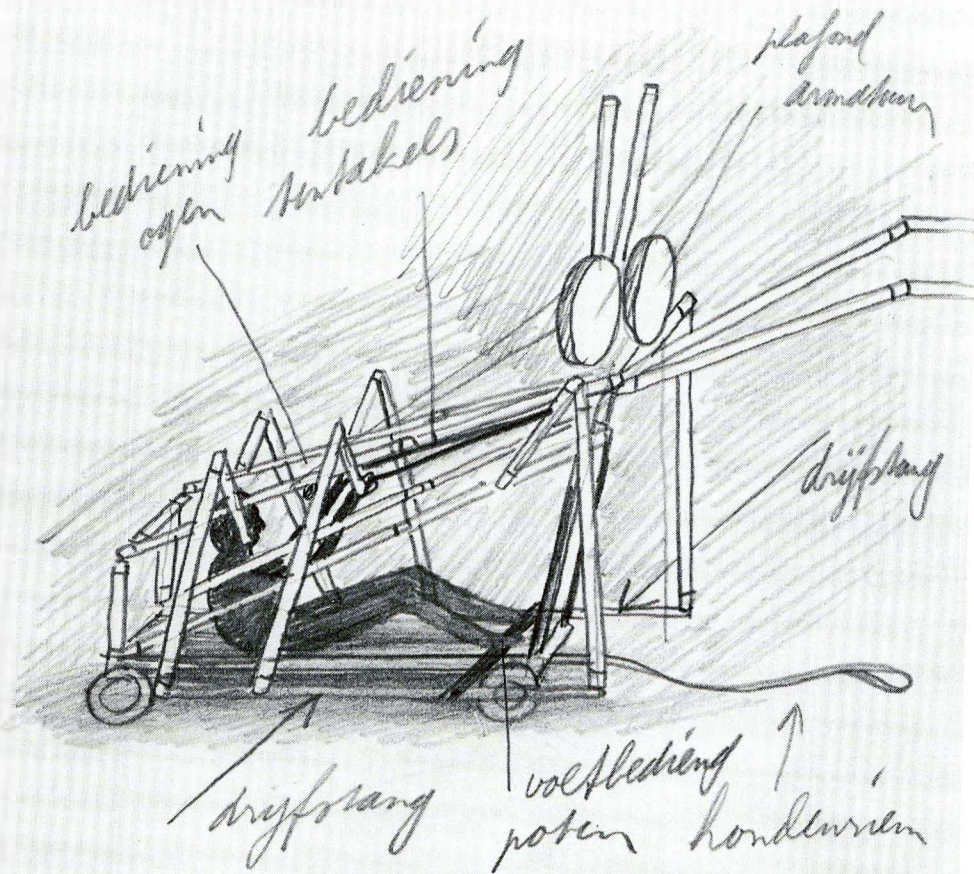
Als ze dat doen gaat langzaam het licht voortoneel weer aan.

Toen, dames en heren, zei die kleine Chinees: 'Ziet u wel. Many hands make light work.'

Jeroen Henneman
Willem van Malsen

Het Werkteater

– Dolf en Rolf Mesland, zijn die in de zaal?

Mag het licht even aan?

Fijn dat jullie er zijn!

– Is Miep daar?

Hoi? Daâg! Hallo!

– Kees Dam?

Ik ken je niet, maar toen ik je zag dacht ik:

‘Wat is dat nou leuk dat die er is.’

– Glenn Durfort, Glenn Durfort!

Hé Glenn? Hé Glenn!

Fa you dé?

You tja wang oema-sma kong?

Fésa dé jéré!

Mie é bégie jou!

No doe só bradjarie nanga kowlo?

Ik ga op vakantie naar Suriname!

No manie about Bouterse jongoe!

Vanavond is iedereen aanwezig. Ik zal het
je bewijzen...

Cyryl Daal? Is Cyryl Daal aanwezig?

CYRYL DAAL?

NIC KELLY?

MARINELLA GRAZIA VILLAS?

STEVE BIKO?

– Er is helemaal niemand?!

Laten we maar ophouden dan.

Rinus Ferdinandusse (vanuit zijloge):

Dames en heren,

van meneer Den Drijver mag ik niet meer op het toneel. Ik moet van hieruit de actie voor het boek leiden. In uw programmablad staat een bon voor een mop. Als u die invult komt die in het boek. Ook buiten deze zaal zijn nu acties aan de gang voor leuke grappen. Die komen op deze telefoon binnen en die noteer ik, en die komen ook in het boek.

Volgens meneer Den Drijver is dit de Koninklijke Loge uit de tijd van Willem de Eerste. Die had de gewoonte van hieruit zelf het Wilhelmus te dirigeren. Volgende week wordt deze loge uitgebouwd, nu de politieke partijen akkoord gaan met meer ruimte voor Prins Claus.

Ik heb tegen meneer Den Drijver gezegd dat ik van hieruit moeilijk kan volgen wat er op het toneel gebeurt. Vandaar dat ik dit oordopje heb gekregen. Het vervelende is dat het het oordopje van Wibo van de Linde is. In de eerste plaats is het te groot. En als ik het erin krijg hoor ik Marcel Bruyns.

U zult vragen waarom ik hier sta. Een deel van het organiserend comité ging ervan uit dat natuurlijk Kees en Wim deze avond zouden presenteren. Een ander deel vond dat Freek dat moest doen. Dat is de enige reden dat ik hier sta. Ik weet niet of dit een leuke avond wordt maar ik beloof u: hij wordt lang en onvergetelijk.

Joop Visser

HOUDT U DAAR OOK VAN:
DAT WARME GEVOEL

Houdt u daar ook van: dat warme gevoel
Van allemaal samen voor het goede doel
En hoe botter de kop en hoe stommer het smoel
Hoe verder de kont onderuit op de stoel

Elke grote klootzak, is hier op zijn plaats
Of je links of rechts bent, CDA-er of melaats
Of je goed bent of gewoon gek
Niemand wordt hier uitgesloten
Voor het hebben van een mening
Ook al is die uitgesproken klote

Open je mond voor protest en verzet
Of een lekker glas bier en een goeie kroket
Wie dat al iets vindt om zich voor te generen
Die had beter thuis kunnen blijven gireren

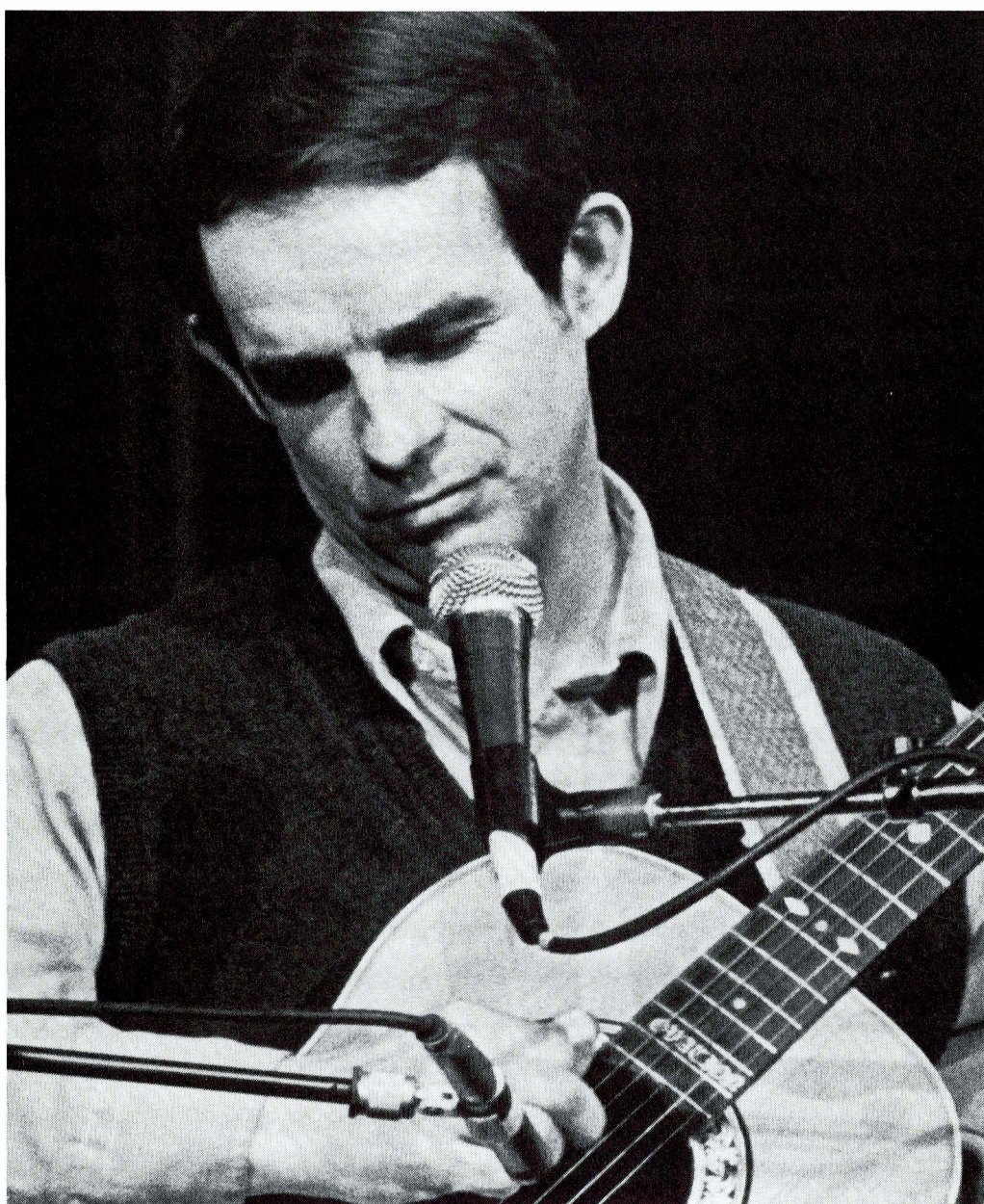
Heb maar plezier en geniet er maar van
Want hoe erg het ook wordt, het kan nooit erger dan
In siberische koude of tropische hitte
Verdwenen te zijn of gevangen te zitten

Elke grote klootzak, is hier op zijn plaats
Of je links of rechts bent, CDA-er of melaats
Of je goed bent of gewoon gek
Niemand wordt hier opgesloten
Voor het hebben van een mening
Ook al is die uitgesproken klote

Wat is het toch nuttig en aangenaam
Met een bord voor je kop en een kaars voor je raam
Kleren en voedsel naar Polen te sturen
Want die zeehondjes hebben het hard te verduren

Maar nooit iets aan doen en niet over praten
Dat jaarlijks in de Verenigde Staten
Véertigduizend mensen kreperen
Van kou en gebrek aan voedsel en kleren

Elke grote klootzak, is hier op zijn plaats
Of je links of rechts bent, CDA-er of melaats
Of je goed bent of gewoon gek
Niemand wordt hier doodgeschoten
Voor het hebben van een mening
Ook al is die uitgesproken klote

MISSCHIEN IS DIT NIET HET GESCHIKTSTE MOMENT

Misschien is dit niet het geschiktste moment
Maar omdat u hier nu toch allemaal bent
Wil ik eerst even gezegd hebben dat
Ik nog nooit officieel een prijs heb gehad

Zelfs geen erkenning op de tv
Bij Alles is Mies of Sonja Privé
Ik waarschuw dan ook voor de laatste keer...
En een behoorlijk bedrag anders hoeft het niet meer

Gemeenschapsgeld, jawel zo heet dat
Want zo'n minister die besteed dat
Voor de gemeenschap ja of erna ja
Hoe wil je nou dat ik dat weet schat

Ik heb wel eens met zo'n gek gebeld
Of hij niet ergens nog wat geld...
Maar alles was al weggegeven
Aan de Wehrgruppe Gerard Reve

Het W. F. Hermans zwarte front
Van Veens Niet-Jood-Verklaarders Bond
En het zangkoor Elly Ameling
Tot steun van moord en marteling

Want als de jeugd zo rechts is dan
Vraag je je toch af rechts waarvan
Dat onderzoekt zo'n hypocriet
Uit Nijmegen bij voorkeur niet

Maar goed waar blijft mijn onvergetelijke dag
Het zaaltje, de geestige spreker, de lach
Waar de tranen je van in de ogen springen
Hoelang moet ik daarnog voor zitten te zingen

Ergens moeten toch knoeiers wonen
Kreukbaar genoeg om ook mij te bekronen
Of is dit de straf voor mijn gemis
Aan vrienden van betekenis

Als ik maar nooit zo seniel zal worden
Dat ik blij ben met een ridderorde
Of het moest zijn om het geglim
In de Westeinder, in de Westeinder,
Naast die van Corrie en die van Wim

The Casio's

Willem Breuker Kollektief

De Duo's

Samen: ‘Tatatatatatatààààta...’ (*De melodie van Eurovision*)

Kees: (Als Willem Duys) ‘Goedenavond dames en heren, een heel hartelijk welkom bij de wereldkampioenschappen mime, rechtstreeks vanuit Campana, Argentinië.

Ja, we hebben gisteren en vandaag al gezien: Zweden, West-Duitsland, Spanje en Frankrijk, waarbij vooral Spanje opviel door een erg sterke vrije oefening – De Spanjaarden hadden gekozen voor het thema ‘Zon en Zee’, Sol Y Mar, weinig origineel maar heel strak en beheerst uitgevoerd door die hele kleine donkere José Hernandez – ik hoop dat ik het goed uitspreek – uit San Jerez ergens in de heuvels van Andalusië.

Het is hier momenteel heel mooi weer. Campana is een leuke stad, een mooie stad ook, met veel authentieke folklore, veel ezeltjes en oude vrouwtjes met verbitterde gezichtjes, allemaal dingen die zo’n land een heel eigen aanzien geven. Ja er zijn 4712 deelnemers in dit (*Arjan trekt overhemd uit, waardoor T-shirt met opdruk ‘4711-eau de cologne’ zichtbaar wordt*) groots opgezette sportfestijn, we zijn toe aan de één na laatste en dat is Nederland.

Ik zie Hans Staak zich al voorbereiden op deze kuur. Het is een moeilijk parcours, het zal een zware match worden voor Hans, zeker ook vanwege het hoogteverschil hier in Campana, hoewel Hans daar met zijn lengte waarschijnlijk weer minder last van zal hebben dan bijvoorbeeld zo’n hele kleine donkere José Hernandez uit Andalusië, ik hoop dat ik het goed uitspreek.

Ja, Hans gaat klaar staan nu voor die eerste kuur, het is een vrije kuur. Eigenlijk dient deze kuur voor de warming up en de deelnemers kunnen dan alvast wennen aan de arena. Hans heeft in deze kuur gekozen voor de figuur Muziekinstrumenten. Niet echt moeilijk, maar het levert punten op. Concentratie nu bij Hans... en daar is-ie weg...

(*Arjan mimet de muziekinstrumenten*)

Geen slechte eerste poging, we gaan over naar de rebound.

Hans moet zich opnieuw concentreren. De piano, de harp, de accordeon, de saxofoon, de fluit, de dwarsfluit en tot slot de piccolo.

Een goeie start van Hans; een iets mindere tijd dan in Franeker, maar het belooft veel goeds.

Ja, er heerste wat verwarring, eerder deze week, bij de Generale Repetitie, de hele Argentijnse équipe is niet komen opdagen, het zou kunnen zijn dat zij in het stadion zelf verdwaald zijn, er bevinden zich onder de tribunes veel gewelven en gangen maar ik heb mij laten vertellen dat nadat de politie alle gangen is nagegaan en niets heeft kunnen vinden, de groep is gediskwalificeerd.

(Bel)

Ja dan zal Hans nu toch naar zijn tweede kuur toe moeten, het is een verplichte figuur, namelijk de figuur Dieren.

Weer die concentratie...

(Arjan mimet de dieren)

Ja, dat was niet zo best, misschien had Hans de zon in zijn ogen, ik weet het niet, of misschien heeft-ie nog steeds last van die enkelblessure u weet het nog wel, nu bijna drie weken geleden, toen Hans zich lelijk bezeerde tijdens het uitbeelden van de draaitopstofzuiger.

We gaan het nog een keer zien in de rebound. De vogels, de vlinders, de nachtvlinders en de vleermuizen.

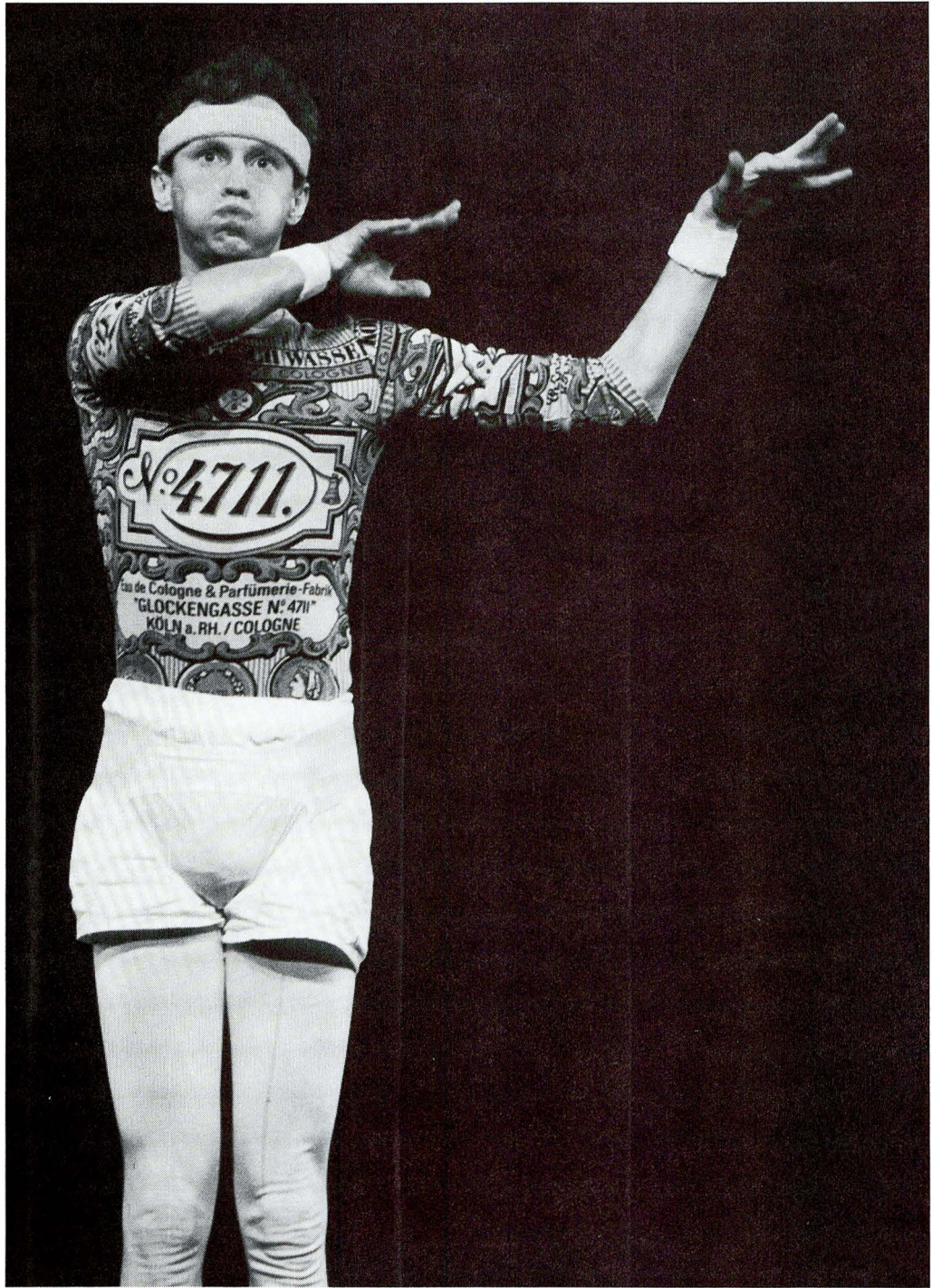
Ja, de vleermuizen vielen me een beetje tegen, misschien dat we dat nog een keertje kunnen zien in de herhaling... dáár is die arm iets te sterk aangezet, jammer maar niet onoverkomelijk.

Ja, ik heb net ook Hans zijn moeder op de tribunes zien zitten, die ben ik nu even kwijt, nou, die is even zoek, eh... misschien is ze even ergens aan het uitblazen; ik heb me laten vertellen dat als Hans zo bezig is in zo'n stadion, dat zij dan last krijgt van pleinvrees.

(Bel)

Ja, dan nu de derde kuur alweer, tevens de laatste, het is een erg moeilijke kuur voor Hans. De figuur Bekende Personen; Hans heeft erg veel moeilijkheden gehad met deze kuur in de voorbereidingen in Franeker. Zo te zien is hij erg zenuwachtig... Hans moet zich concentreren... aï, dat is een weigering, dat kost punten bij de jury. Dat is jammer. En dat betekent bovendien dat Hans nu gelijk door moet naar de rebound, daar verspeelt hij de eerste kans... hij zal nu erg veel goed moeten maken om nog wat waar te maken bij de jury... hij concentreert zich weer...

(Arjan mimet de bekende personen)

Hitler, Jezus Christus, Napoleon, Churchill, een padvindertje, en dit
behoeft geen verdere uitleg: Sjoukje Dijkstra.

Ja, toch nog heel sterk uitgevoerd door Hans en ik kan hem misschien even
aan de microfoon krijgen... om hem wat vragen te stellen over...

Hans, hoe ging het voor jou?

(Arjan, onverstaanbaar door hijgen, een beetje als Joop Zoetemelk)

Nou, ik zou niet weten wat ik hier nog aan toe moest voegen... terug naar
de studio in Hilversum.

**Wethouder Van der Knippen
en De Leukste Man van Ter Weksel**

Wim (*als wethouder Van der Knippen*)

Pardon, meneer Ferdinandusse, mag ik even? Ik zat thuis voor de TV gezellig naar deze avond te kijken en ik dacht: onze gemeente moet toch ook wat doen.

Ik ben wethouder Van der Knippen van de gemeente Ter Weksel en Ter Weksel is een leuke gemeente. Ook in deze moeilijke tijden, blijven we plezier houden.

Vanmorgen hebben we nog besloten dat het Gemeentelijk badhuis, het weeshuis en de begraafplaats gesloten moeten worden, bezuinigingen, jammer, maar de stemming in de raad blijft heel plezierig.

Er kan nog best wel prima gelachen worden in Ter Weksel. En de man die er met zijn aanstekelijke humeur altijd weer voor zorgt dat de stemming erin blijft heb ik mee naar Carré genomen en hij komt namens Ter Weksel iets leuks aanbieden voor de Aksie De Bevrijdende Lach: het is de heer Wiebe Herstelplan. (*Freek komt op als de heer Herstelplan*)

Knip Ik moet erbij zeggen dat de heer Herstelplan is... (*de heer Herstelplan valt van het podium af*) ook fractievoorzitter van de Partij van de Arbeid in Ter Weksel.

Freek Ja, enne, over de begraafplaats sluiten ben ik het nog niet eens.

Knip Daar hebben we het op de terugweg wel over.

Freek Niet eerder voordat Max v. d. Berg erop ligt.

Knip Nou ja, pardon, pardon.

Nu is het zo dat de heer Herstelplan een mop gaat aanbieden en de clou gaat hij voor de aksie De Bevrijdende Lach veilen. Meneer Herstelplan dat is het plan. Ik zou zeggen vertelt u de mop.

Freek Hij is wel ondeugend, pikant, goor.

Knip Goor?

Freek Nee, daar heb ik hem voor het eerst gehoord. Hij is op het randje hoor, hij kan net niet... Een pot... hè... een bol, een bewust ongehuwde lesbienne.

Knip Ehh...

Freek Een pol, bol, een eh bewust ene, iemand van de verkeerde kant komt bij de zuidelijke grens en wordt daar lelijk misbruikt. Ja, daar was ik al bang voor. En er zijn zes verdachten, vijf Nederlanders en één kasseienkop met een paar frituurkuiten. En een mayonaise lok en een paar van die lage landen wenkbrauwen... Een Belg. En die vrouw die komt dus ter identificatie naar het bureau, de

deur gaat open, die zes verdachten die staan daar tegen die muur en dan wou ik het hier bij laten...

Knip Nou, die mop was onderweg al heel erg leuk. Nou gaat de heer Herstelplan de clou van de mop in het openbaar veilen.
Dus als u eens heerlijk wilt lachen, dan kan dat als u er wat geld voor over hebt.

Freek Ja, ja, ja.

Knip Gaat u dan beginnen.

Freek Het is dus zo dat ik hem in...

(De wethouder verdwijnt achter gordijn)

Hij wou zo graag die wethouder doen, dus ik denk vooruit dan trek ik ook een gek pak aan...

Even zonder dollen, dames en heren, het is dus zo dat u die clou door mij privé in uw oor gefluisterd kan krijgen als u daar een klein bedragje voor over heeft. Dus ik wou graag beginnen met een heitje.

Zaal Een gulden.

Freek Daar is een gulden geboden...

Zaal Een knaak!

Freek Hoeveel?

Iemand op het balcon:

Vijfentwintig gulden!

Freek Vijfentwintig gulden daarboven. Ik hoop dat ik er kan komen. Nog iemand hoger dan vijfentwintig gulden? Eenmaal, geboden, vijfentwintig gulden, eenmaal...

Iemand begint te roepen.

Freek Ja, maar u wil er steeds doorheen praten, dat is iets heel anders. Gaan we ook geld voor laten betalen. Vijfentwintig gulden. Eenmaal, andermaal...

Zaal Dertig!

Freek Dertig. Dertig gulden geboden daar. Ik wist wel dat ik nog even kon wachten en dat is lekker dichtbij.
Niemand meer dan dertig gulden? Dertig gulden geboden. Nou we kunnen er geen nachtwerk van maken.

(Freek loopt de zaal in naar de bieder.)

Oh, u bent gekostumeerd zie ik. Ja, ja, eerst betalen.

(Fluistert de mop in het oor van de bieder.)

Gelach.

Freek Hij doet net alsof hij hem leuk vindt, alle mensen met geld doen altijd net alsof ze het leuk vinden.

Kijk, en dat is nou de reden waarom ik socialist geworden ben. En daarom wil ik hem gewoon aan u allemaal vertellen en daar heeft die meneer voor betaald.

Hank den Drijver

Ho, ho, De Jonge wat krijgen we nou? Je gaat die clou toch niet aan de hele zaal vertellen? Ben je nou op je achterhoofd gevallen? De clou van die bak komt natuurlijk alleen op de plaat. Is de TV aanwezig, gaat 'ie die clou aan het hele land weggeven. Terwijl met dit cloutje op de plaat, dat schat ik toch gauw op een 15.000 exemplaren.

O ja, mensen, 't geld dat binnen komt blijft nergens aan wat voor strijkstok ook hangen. Al 't geld gaat namelijk eerst naar mijn, ik breng 't hoogstpersoonlijk naar de heer Ferdinand Dussée, die transporteert 't naar Bart en Bart brengt 't dan weer naar mijn. Dus er ken niks fout gaan. Waarom doen wij dat zo?

Omdat er in de tussentijd rente is bij gekomen. *(in walkie-talkie)* Goed Bart?

Laat je de band doorlopen? Ik tel zo weer af. Meneer Dussée neemp 't weer over. En dames en heren, als er wat te lachen valt, bekken open hè - 5, 4, 3, 2, 1.

Adèle Bloemendaal
Doe Maar

CONDITIE

De ene stopt met roken,
de ander stopt met drank.
De derde stopt met eten,
dan wordt hij lekker slank.
Al staat het nog zo truttig,
beheersing is heel nuttig,
want we moeten in conditie zijn,
we moeten in conditie zijn...

Dus zet je glaasje bier neer
en neem een mandarijn.
En yoghurt met wat muesli
schijnt heel gezond te zijn.
Je moet ook weer gaan sporten
om niet te gauw in te storten.
Straks moet je in conditie zijn,
straks moet je in conditie zijn...

De ene legt zijn spuit neer
en neemt gezond een druif.
De tweede legt zijn klontje weg
of zijn onsje snuif.
In plaats van heroïne
neemt hij wat vitamine.
Want we moeten in conditie zijn
tralala falderie,
we moeten in conditie zijn
voor Wereldoorlog III!

Dan moet je flink en sterk zijn
dat je niet meteen bezwijkt,
dat je niet meteen de pijp uitgaat
als de vijand naar je kijkt.
Het zal niet lang meer duren
en dan valt de bom.
En wie dan slap en sloom is
die komt meteen al om.

Rinus Ferdinandusse:

Dat was *Doe Maar*. Dus ik heb onmiddellijk mijn Doe Maar-zweetband omgedaan.

Weet je wat er dan over een tijdje gebeurt, als je die band om hebt? Dan val je flauw.

Als je fans hoort na zo'n optreden van *Doe Maar*... ben jij flauwgevallen?

Nee, had je je band maar om moeten doen.

Afgezien nog van de teksten: je loopt je lul achterna.

Als mijn kinderen dat opzetten, zetten ze eerst oma op het balkon.

Je lul achterna... weet u wat ik op die leeftijd zong?

'Dat nu Jong Nederland niet meer teert op de kracht van een roemrijk geslacht, maar aan 't werk gaat met éigen hand.'

Blijft de vraag of zo'n band nu reclame is of niet. Dat is lastig, voor TV.

Maar je moet nooit de kracht van reclame onderschatten. Ik sprak laatst een mevrouw die het door deze crisis heel arm had. En die zei: dan kijken we naar TV en dan zie je die hondebrokken, met al die lever, en al dat vlees. En toen hebben we een keer zo'n pak gekocht.

En weet u wat het ergste is? Mijn man wil nu ook zo'n bord met Doggie erop.

Maar we moeten verder.

Overigens ben ik van mening dat het gebaar nog niet gemaakt is.

**Kollektief
Internationale Nieuwe Scène**

OVER DE GASTARBEIDERS

Ze kwamen van 't zuiden
en van den Afrique
om hier aan wat brood te geraken
verjaagd door den honger
bespot door een kliek
die niks met hun lot heeft te maken
Z'hadden zoveel g'hoers
van 't Belgenland
waar dat ge kunt leven en sparen
waar dat ge kunt denken naar eigen verstand
en ne simple welstand vergaren

We noemden ze gasten
dat is officieel
maar iedereen ziet dat niet zitten
d'r zijn fanatiekers die continueel
op die gasten gaan vloeken en vitten
want gaat het hier slecht
met de ekonomie
door schuld van korrupte misbruiken
de slaven die geven de slaven de schuld
en willen de Turken buiten

Ze kwamen van 't zuiden
en van den Afrique
om hier aan een job te geraken
't zijn juist zo'n proleten
'lijk gij en 'lijk ik
laat ons er geen vreemden van maken
en geef ze geen schuld
voor de werklozenschaal
omdat ge 't hebt horen vertellen
maar gaat er mee klappen
ge vindt wel een taal
alvorens een oordeel te vellen

**Kamagurka
en de Vlaamse Primitieven**

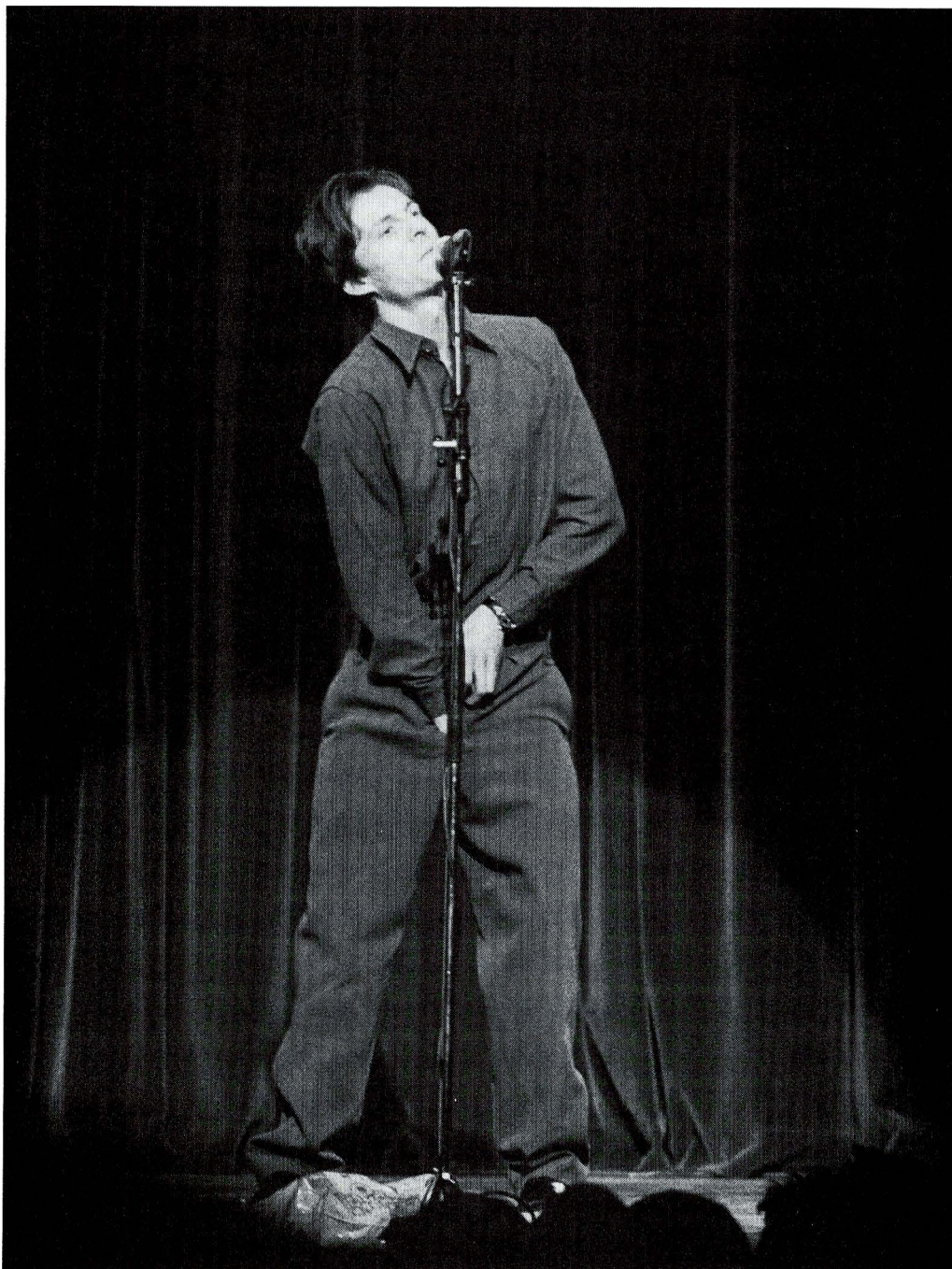

HOUDT MI
DROOG EN SCHOON

Stichting - verkiezingsrecht
11 11

Kamagurka Ons eerste nummertje is getiteld 'Marjoleintje'.
 Normaal duurt dit nummer één uur.
 Maar speciaal voor vanavond hebben we er drie seconden van
 gemaakt.
 One two...
 one two three four...
 Wij hebben namelijk een verrassing voor u meegebracht.
 Geen reis uit Tenerife,
 maar een speciale gast.
 Het is u misschien opgevallen dat er na elke zin ook een klein
 muziekstukje klinkt.
 Mij was dit nog niet opgevallen.
 Dames en heren!
 Mag ik uw aandacht
 voor de heer Mabriël Garquez.
 De Zuid-Vlaamse schrijver
 die omwille van z'n lelijke handschrift
 al meer dan 15 jaar in de gevangenis zit opgesloten,
 en dit zonder enige vorm van proces
 dat van zijn eigen verrotting niet meegerekend.
 Dankzij een niet aflatende druk van Amnesty International
 mag Mabriël Garquez zich sinds een jaar al vrij voortbewegen
 in zijn cel.
 Tata tataannnn
 Maar wij hebben nog meer voor u.
 Niet alleen de befaamde schrijver is hier voor u vandaag
 aanwezig.
 Ook de man die er met geen tang van los te krijgen was,
 zijn persoonlijke beul, de heer Tarras Bruto.

Tarras Bruto Goedenavond, geacht publiek.
 Beste vrienden,
 Het is een groot genoegen hier vanavond voor u aanwezig te
 kunnen zijn.
 Want al hoewel ik...
 Want al hoewel ik in dit vak al heel wat heb meegemaakt, is
 dit toch wel een speciale dag voor mij.
 Ten eerste heb ik vandaag mijn rijbewijs gehaald, en kan ik nu
 met de fiets overal heen.

Ten tweede, omdat ik hier zoveel leuke mensen ontmoet, die nog allemaal hun tanden hebben.

En ten derde is er eerst en vooral het vernoegen dat ik hier met een persoon, met een man op het podium kan staan wien ik bewonder omwille van z'n sterke, z'n fantastische doorzettingsvermogen, z'n ongehoorde persoonlijkheid, z'n moed en last but not allerlaatst z'n ongelooflijke drang tot

overleven.

Pijn dat ik die man gedaan heb!

Pijn, dat kunt u zich niet voorstellen.

Ik heb z'n armen gekraakt, z'n benen verpulverd, verpletterd,

z'n eh... z'n darmen met benzine volgegoten,

z'n eh... z'n teelballen geëlektrokuteerd, en ze ook

platgeslagen tot m'n handen vol met blaren zaten.

En toch kan ik nog niet zeggen waar het precies pijn

doet, ehmmmm...

Maar ik geef de moed niet op.

M'n oversten hebben me nog 12 jaar gegeven om precies te

weten te komen waar het pijn doet als ik hem folter.

Als dat niet lukt, eh... dan sturen ze Amnesty International
op hem af, en dat zou toch al te spijtig zijn.

Mabriël is echt een fantastische kerel.

En omdat Mabriël zo'n fantastische kerel is, en dit hier zo'n
fantastisch feest

eh... zou ik de rollen eens willen omkeren.

Ik zou namelijk aan Mab willen vragen of hij mij vanavond
eens wil folteren,

en..., en...

daarvoor heb ik speciaal een zakdoek meegebracht.

(toont zakdoek) Applausje graag.

Met deze zal hij mij nu folteren *(Bruto krijgt klap van Mabriël)*

Kamagurka Juist ernaast.

Wel dan zal ik verder gaan met de rest van onze show
misschien *(stilte)*

Ja...

Dank u wel.

Rinus Ferdinandusse:

Dit waren dan Kamagurka en de Vlaamse Primitieven.

Uit dat feit, en het feit dat daarvóór nog de Internationale Nieuwe Scène
zat, en uit het feit dat u aan het eind van de avond Urbanus krijgt kunt u
opmaken dat er ook een Belgische Amnesty International is. Er is zelfs een
Waalse en een Vlaamse.

Voordat de Belgen eraan begonnen heeft heel lang geduurd. Omdat Amnesty in dat land een tamelijk beladen woord was. Zonder *Amnesty* voor al die foute Belgen hadden ze dit jaar nooit hier de literaire *toptien* gehaald. Maar toen het woord Amnesty International in België eenmaal geaccepteerd was, is de organisatie ook daar voorzichtig van de grond gekomen. Heel langzaam omdat de Vlaamse afdeling eerst na ging of er bij de Walen nog politieke gevangenen zaten, en omgekeerd. En het treft, want er is bij de inzendingen voor De Bevrijdende Lach, ook een mop aangemeld uit Zwavelchem, ingezonden door mevrouw Ans Thierens.

Die mop gaat als volgt: er is een Belgische mevrouw, die komt zich persoonlijk bij Amnesty als lid melden. Haar hoofd geheel in verband: Ik kon me gisteren niet telefonisch melden toen de actie van Kees en Wim en Freek op TV was, *omdat* ik allebei mijn oren heb verbrand.

Dus die mensen van Amnesty, die zijn dat gewend, die vragen gewoon: hoe kwam dat?

Nou, zegt die mevrouw, ik stond een tijdje geleden te strijken en toen ging de telefoon en toen hield ik per ongeluk het strijkijzer tegen mijn oor. Zzzzt. Alles dicht geschroeid. Maar – zo is de vraag – waarom dat andere oor.

Zegt die mevrouw: ‘Ik moest de dokter toch bellen.’

We moeten verder.

Overigens ben ik van mening dat het gebaar nog niet is gemaakt.

De Positivoos

- Kees Dag lieve, lieve mensen allemaal. Is 't niet héérlijk om juist vanavond tot het Rijk der Levenden te behoren?
- Wim En dat is nog maar het begin, mensen. Want straks treden we óók nog een keer het Rijk der Doden binnen.
- Kees En laten we hopen dat deze avond omvliegt, want des te eerder zijn we daar weer een dagje dichterbij.
- Wim Ja, als Positivoos vallen wij juichend in slaap, mensen, elke avond opnieuw.
- Kees O, is dat juichen wat jij doet? 't Klinkt mij meer als snurken in de oren.
- Wim Nee joh. Dat is juichen. Grrr! Hè, heerlijk!
- Kees Ja mensen, die B van B-omroep is de B van Blijdschap! En die blijdschap zit niet in je portemonnee en niet in de fles (of ze nou zo groot zijn, of zo klein) nee, blijdschap zit in je eigenste kneiter! En is de kneiter blij, dan is de mens altijd vrij!
- Wim Mensen, d'r is weer een nieuw reliliedje uit onze kneiter gerold. En dat die blijheid de mensen aansteekt, dat ziet u hier: de voormalige populaire popgroep *Doe Maar* is door een wonder van de ene op de andere dag blij geworden. Terwijl zij beesten waren, hoor, wat wij overal hebben kennen lezen.
- Kees Henny, jij liep toch alleen maar je lul achterna? En Ernst, jij wilde toch in je hart dat de bom viel? En onze twee Jannen dachten ook jaren van: wat heb ik voor boodschap aan een blijde bril – ik kan daar wel zonder?
- Wim En deze dames hebben toch jaren –zomaar op straat –zonder BH-houder gelopen.
- Kees Maar ze kúnnen er wel anders uitzien. Dat gaat vanzelf. Wie van binnen blij is die ziet er van buiten heel anders uit.
- Wim Want wie blij is, bestáát, mensen. En u ziet ons hier staan en u denkt: hoe bestáát het, zoveel blijde mensen. En hoe dat kan willen wij graag voor u zingen.

OF HIJ BESTAAT KAN

NIEMAND ZEGGEN

Of hij be - staat — kan nie-mand zeg-gen Maar dat jij be-staat staat als een huis Dat hoeft geen
do-mi-nee of paus mij uit te leg-gen Want schat dat jij be-staat dat voel ik in mijn kruis
De vraag of hij be-staat of niet was al-tijd al een bron van gods-dienst-twis-tenen ver-driet
nieuws on-der de zon de één zei dan "hij heeft geen baard" de an-der dacht van wel Of
hij had ho-rens en een staart en jij kwam in de hel Of hij be -

Refrein

Of hij bestaat
kan niemand zeggen,
maar dat jij bestaat
staat als een huis.
Dat hoeft geen dominee
of paus mij uit te leggen,
want schat dat jij bestaat
dat voel ik in mijn kruis.

Wim

De vraag of hij bestaat of niet
was altijd al een bron
van godsdiensttwisten en verdriet,
niets nieuws onder de zon.
De één zei van hij heeft geen baard
de ander dacht van wel,
of hij had horens en een staart
en jij kwam in de hel.

Of hij bestaat
kan niemand zeggen,
maar dat jij bestaat
staat als een huis.
Dat hoeft geen dominee
of paus mij uit te leggen,
want schat dat jij bestaat
dat voel ik in mijn kruis.

Wim en Kees

Ze zeggen dat het zonde is
wat ik met jou bedrijf,
ik luistert daar niet langer naar
ik luistert naar mijn lijf.
Wanneer ik jou daar zo zie staan
zo met je mooie neus
en enkelt adamskleren aan
dan word ik religieus.

Kees

De vraag of hij bestaat
of niet mensen, doet eigenlijk
niet ter zake.

Want zolang jij bestaat mijn schat
staat één ding vast.

En daar heeft geen ene kerk een
jota mee te maken.

Jij bent de pot die onder
al mijn deksels past.

Of hij bestaat
kan niemand zeggen,
maar dat jij bestaat
staat als een huis.

Dat hoeft geen dominee
of paus mij uit te leggen,
want schat dat jij bestaat
dat voel ik in mijn kruis.

Margreet Dolman

(In applaus voor de positievs)

Dank u wel voor het applaus. Ik wilde een chanson voor u chansonieren dat in de tram ontstaan is.

Ik zat een paar jaar geleden in lijn 2 met enkelt sombere mensen. En dat niet alleen maar het stonk ook. Ik zelf waarschijnlijk het meest. De ramen waren groen uitgeslagen en er leek geen hoop. De tram gleed de Leidsestraat in en ik veegde, om nog enigszins contact met de buitenwereld te houden, met m'n hand het raam schoon. Keek naar buiten en zag voor een etalage een jongeman staan. Een leren jasje en een versleten spijkerbroek. Hij liet iets vallen en bukte. Ik noem niet gauw iets kunst maar dit was het in z'n geheel. Door op die manier te bukken gaf hij mij weer hoop en kracht. Ik ben zo gauw mogelijk de tram uitgestapt en heb hem tot zo ver mogelijk gevolgd in de hoop dat hij voor een tweede maal zou bukken.

Teleurgesteld thuis gekomen heb ik Samuel Meyering gebeld om te vragen of dit voorval geen thema zou kunnen zijn voor een nieuw chanson. Hij vond zeker van wel vandaar dat ik nu voor u het chanson *Buk nog een keer* kan chansonieren.

(Beslagen ruit)

Door de beslagen ruit van lijn 2 keek ik naar buiten.

(Verloren)

Daar zag ik jou. Verloren stond je voor een etalage.

(Versleten broek)

Ik keek naar je leren jasje en je tot op de naad versleten broek.

(Je bukte)

Je liet iets vallen... en je bukte. Oooooooh.

Buk, buk, buk nog een keer,

geluk is toch al zo teer.

Buk, buk, buk nog een keer,

mijn liefde vraagt niet om meer.

(Achterna)

Ik struikelde uit de tram en liep je achterna.

(Billy)

Spontaan noemde ik je Billy. Ik hoopte zo dat je weer zou bukken.

(Een cent)

Wanhopig gooide ik een cent voor je voeten.

(Door de straat)

Het gerinkel klonk als een zonsopgang door de straat.

Buk, buk, buk nog een keer,

geluk is toch al zo teer.

Buk, buk, buk nog een keer,

mijn liefde vraagt niet om meer.

(Je liep door)

Je liep door. Waarom liep je door.

(Je liep door)

Je liep door. Waarom liep je door?

(Een wonder)

Ik moest je volgen en hoopte zo op een wonder.

(Een gulden)

In een opwelling gooide ik een gulden voor je voeten.

(Het gonsde)

Maar jij versnelde je pas, mijn gulden liet je liggen, en het gonsde in mijn hoofd:

Buk, buk, buk nog een keer,

geluk is toch al zo teer.

Buk, buk, buk nog een keer,

mijn liefde vraagt niet om meer.

(Laatste geld)

Ik gooide een briefje van honderd. Het was mijn laatste geld.

(Adem stakte)

Het dwarrelde in de wind voor je uit. Wat zou je doen. Mijn adem stakte.

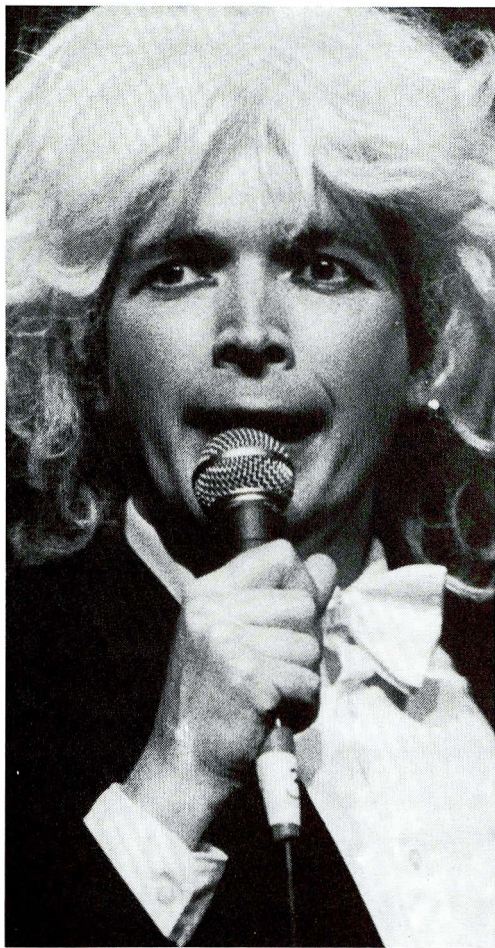
(Trapte er op)

Zag je het briefje niet vallen of wilde je niet bukken. Je trapte er op en liep door.

(In het niets)

Je verdween in het niets. O Billy, Billy, Billy. Ooooh.

Buk, buk, buk nog een keer,
geluk is toch al zo teer.
Buk, buk, buk nog een keer,
mijn liefde vraagt niet om meer.

Mathilde Santing

Rapnummer Het Gebaar

MARKTEENS EEN OEDAVAN

Maak eens een ge-baar Een ge-
baar een ge-baar een ge-barba-baar Maak eens een ge-baar Een ge-baar een ge-baar een ge-barba-baar
Maak eens een ge-baar Want je loopt hier geen ge-vaar Maak eens een ge-baar en maak je vrijheid waar
Maakeens een ge-baar Maakeens een ge-baar Met je han-den op me-kaar
Maak eens dit ge-baar Maak eens dit ge-baar Clap your hands and stamp your feet
Schaam je niet, schaam je niet Voel je vrij en schaam je niet Maak eens dit ge-baar Met ja
han-den op me-kaar Ja ik heb hat voor el-kaar Maar
vindt u't zelf niet raar Ik vraag of u wil klap-pen en u doet dat al-le-maal maar veel
men-sen in de we-reld die niet doen wa een an-der zegt Gaan ach-ter slot en gren-dal
Soms nieb eens be-recht Maar de vrij-heid hier in Ne-der-land is vrij-wel op-ti-maal Je mag de
enz
o-ver-leid be-le-di-gen in zelf-ver-ko-zen taal dat nij-pels een pro-leet is Die

Doe Maar, Fay Lovsky, Mathilde Santing, Floor van Zutphen, Kees, Wim en Freek, samen:

Maak 's een gebaar
een gebaar, een gebaar, een gebababaar.
Maak 's een gebaar
een gebaar, een gebaar, een gebababaar.
Maak 's een gebaar
want je loopt hier geen gevaar.
Maak 's een gebaar
en maak je vrijheid waar.

Wim:

Maak 's dit gebaar
Met de handen op elkaar
Maak 's dit gebaar
Met de handen op elkaar
Clap your hands and stamp your feet
Voel je vrij en schaam je niet
Maak 's dit gebaar
Met de handjes op elkaar
Ja, ik heb 't voor elkaar
Maar vindt u 't zelf niet raar
Ik vraag of u wil klappen
En u doet dat allemaal maar
Veel mensen in de wereld
Die niet doen wat een ander zegt
Gaan achter slot en grendel
Soms niet eens berecht
De vrijheid hier in Nederland
Is vrijwel optimaal
Je mag de overheid beledigen
In zelfgekozen taal
Dat Nijpels een augurk is
Die discokiezers paait
Dat Van den Broek een jurk is
Die El Salvador verrait
Geen hond die dit verbiedt
Geen haan die daar naar kraait

De vrijheid die hier heerst
Wordt elders niet geloofd
Eén Vrij Nederland Terzijde
Kost je daar meteen je hoofd.

Samen:

Maak 's een gebaar
een gebaar, een gebaar, een gebababaar.
Maak 's een gebaar
een gebaar, een gebaar, een gebababaar.
Maak 's een gebaar
want je loopt hier geen gevaar.
Maak 's een gebaar
en maak je vrijheid waar.

Kees Je ziet daar een gebaar, en daar een gebaar, gebaren?
Gevaren, allerhande hitsige gebaren, boze gebaren, loze gebaren,
wijdlopige wanhopige, penose gebaren.

Wim Waar dan?

Kees Daar toch! En daar toch.
Nee, ze krijgen mij niet meer mijn huis uit.
Nee, ze krijgen mij niet meer de straat op.
Ja, ik ben een beetje hiero,
ik doe het wel per giro,
of maak enkel een gebaar
met m'n creditkaart.
En je grijpt naar je hoofd
en je krabt op je kop.
Je doet watjes in je oren,
haalt je schouders op.
Maar het enkele gebaar van laat maar.
Houd je handen liever hier:
tevreden.

Wim Thuis.

Kees Juist, thuis.
Kijk je op een morgen naar beneden,
staat je zoontje daar.

Wim Hoe?

Kees Met het op de basisschool geleerde
up your ass gebaar.
En je krimpt in elkaar
het is gruwelijk maar waar.
Hij gaat later bij de groenen
dus vandaar dat groene haar.
En de kinderpsycholoog heeft gezegd
dat ie dit gebaar, en dit gebaar,
dat maakt hij uit verlegenheid,
en dit staat voor genegenheid,
maar hij is pas zeven jaar!
Dus die slaat mij voor tweeduizend
nog eens danig in elkaar.

Wim Au!

Kees En met mijn vrouw kan ik niet praten
want die gaat 's avonds naar karate.
Dus als je vraagt hoe zit jouw wereld
in elkaar,
dan maak ik dit gebaar, oh.

Freek:

Ik zou de wereld redden,
iets doen voor de mens in nood.
Maar mijn middelen zijn beperkt
en de wereld is zo groot.
Maar wat mijn moeder zei vergeet ik niet
ik was toen zeven jaar,
ik wou een fiets, ik kreeg een step,
ze zei, 't gaat om het gebaar.

Ik moest mijn tante zoenen,
bij wijze van gebaar,
maar oh wat was die lelijk,
ze zat onder het haar.
Mijn jeugd zat vol gebaren,
ik werd monddood gemaakt,
ik dacht als ik later groot ben
dan word ik welbespraakt.

Ik lifte eens naar Tokio,
ik was toen dertien jaar,
weken stond ik langs de snelweg
met enkel dit gebaar.
Toen ben ik maar gaan lopen,
mijn voeten waren één blaar,
bij elke auto die passeerde
dacht ik bekijk 't maar.

Nu heb ik zelf twee kinderen,
alles kan, ja dat doet maar.
Hoe kan ik ze duidelijk maken
dat 't gaat om het gebaar?
Dus broeken naar beneden
en voor die billen maar
en ondertussen roepen
dat 't gaat om het gebaar.

Kees, Wim, Freek:

Je moet je vuisten ballen
met je handen in je haar,
je moet je handen vouwen,
in godsnaam dat gebaar.
En of 't wat zal helpen,
dat is me 'n sigaar
ik kan 't niet meer laten
al word ik tachtig jaar.

Maak 's een gebaar
een gebaar, een gebaar, een gebababaar.
Maak 's een gebaar
een gebaar, een gebaar, een gebababaar.
Maak 's een gebaar
want je loopt hier geen gevaar.
Maak 's een gebaar
en maak je vrijheid waar.

PAUZE

(Hank den Drijver drijft na de pauze het publiek de zaal in.)

Kom op mensen. Kan 't niet wat sneller? Zitten nou. D'r komt nog veel meer. Ik moet die hele LP vannacht nog monteren...

Eerst de VIP's hè, daar in de loge. Laat die VIP's nou toch voorgaan. Beetje goeie manieren, hè. We zijn hier niet in El Latemala, vanavond.

Wilt u dat fototoestel wegdoen. Wilt u niet fotograferen daar. Ook niet elkaar.

Alle fotorechten berusten bij organisatiebureau Hank den Drijver. En er komen posters van.

Wil u die bandrecorder daar wel uitlaten. Hè? Van de ziekenomroep? Ja, die ken ik. Die hebben mijn platenmarkt verziekt, die ziekenomroepen.

Nou mensen, zitten we nog allemaal op dezelfde plek, voor dezelfde prijs?

Willen we dat even controleren. Als ik merk dat er iemand duurder is gaan zitten, dan drijft z'n auto straks in de Amstel, hè. Voor 't goeie doel en dan duurder gaan zitten... Wat zijn dat toch voor mensen.

Zaallichten kennen uit. Mensen tot nu toe gaat 't vrij aardig. Kant 1 staat er geinig op. De dienstregeling is verder als volgt: de volgende pauze is om half drie – dan zijn er kroketten – en dan móet kant 2 erop kennen staan.

Rond de klok van vier uur zal dan kant 3 rond zijn en met de overblijvers maken we dan nog de meer intieme kant 4.

Maar: we halen allemaal de eerste tram nog. *(in walkie-talkie)*

Nou Bart, ligt er een band op? Band loopt? Dan beginnen we met een overdreven applausje uit de zaal. Ik tel af: en lachen hé: 5, 4, 3, 2, 1.

De Frank Grasso Big Band

EENS ZAL HET LICHT HIER SCHIJNEN

(I shall be released – Bob Dylan)

Freek (*zegt*)

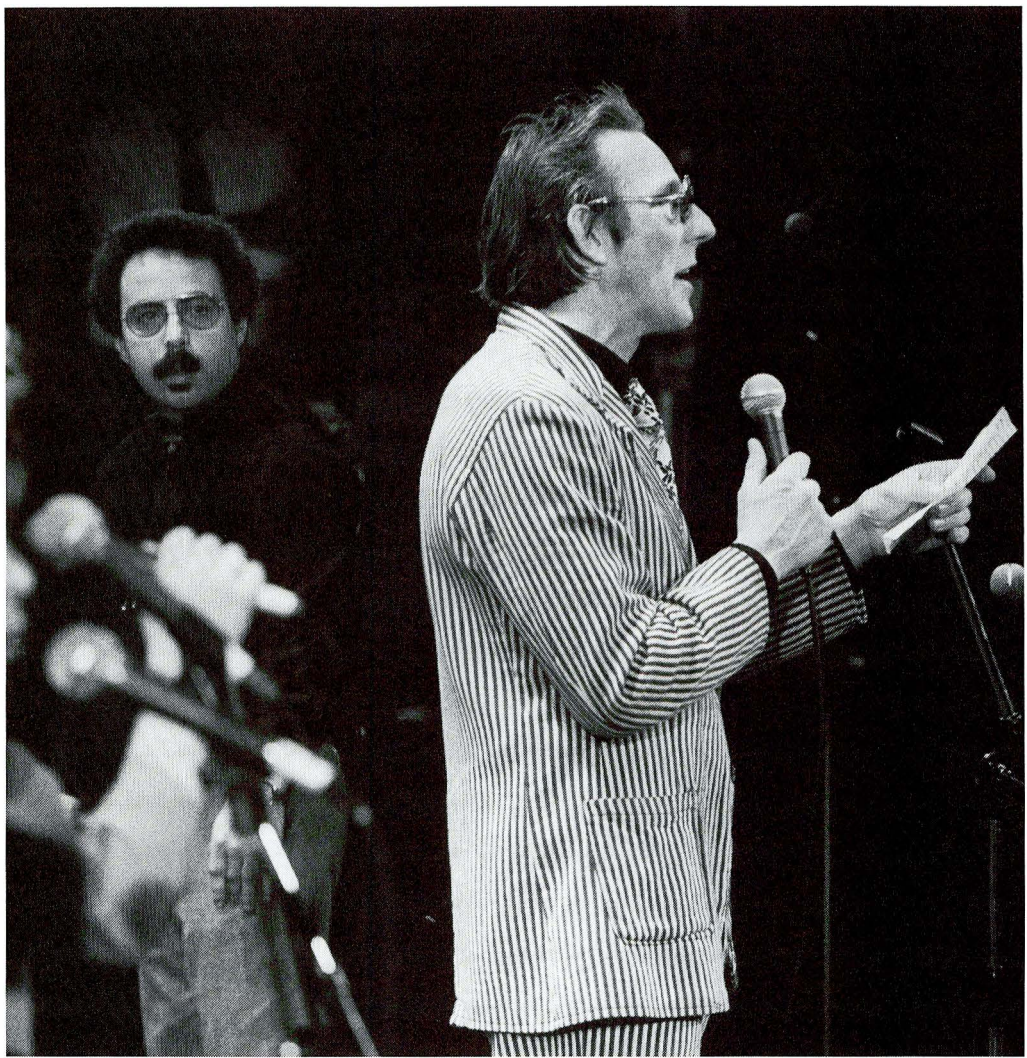
Gevangen in het web van de geweldloze aksie,
draaiend in de papiermolen van de liefdadigheid,
bij de flakkerende kaars van het geweten,
likkend aan de postzegel van de wanhoopsbrief,
vraagt de barmhartige samaritaan zich onverzekerd af
wat zijn rol is
in dit voorgebakken spel van machtsblokken.
Zijn gezin, zijn werk, zijn vrije tijd,
zijn cynisme, ja zijn vakantie,
er is geen moment meer zonder,
want eenmaal geweten is nooit meer slapen.
De stencilmachine piept voor Santiago.
Hij slaat zijn kinderen voor Honduras.
En voor Afghanistan laat hij zijn vrouw links liggen.
Was het de spraakverwarring van de jaren zestig
die de hoop versluisde?
Of is het zo, dat daar waar het inzicht ontbreekt
het niet uitmaakt of je martelt of lijdt?
Dan dood je slechts de tijd.
En hoop is er pas als we inzien
dat we eeuwig zijn.

Freek (*zingt*)

Sinds wij het paradijs verloren
doodt men de tijd zonder geduld
bouwt naar de hemel aan een toren
verward door taal, verlamd door schuld.
Eens zal het licht hier schijnen,
van oost tot west van zuid tot noord.
De grenzen van de taal verdwijnen
eens verstomt het woord.

Men probeert ons te behoeden
wie onderaan staat valt niet diep
doet ons geloven in het vaag vermoeden
dat iemand ooit op het water liep.
Eens zal het licht hier schijnen,
van west tot oost van noord tot zuid.
Dan zullen schaduwen verdwijnen,
eens kom ik hieruit.

Er zijn er die vooruitgang preken
niet tot toegeven bereid.
Er zijn er die om stilstand smeken,
op zoek naar vrede in hun tijd.
Eens zal het licht hier schijnen,
van oost tot west van zuid tot noord.
Dan smelten tralies, breken lijnen
zolang ga ik voort.

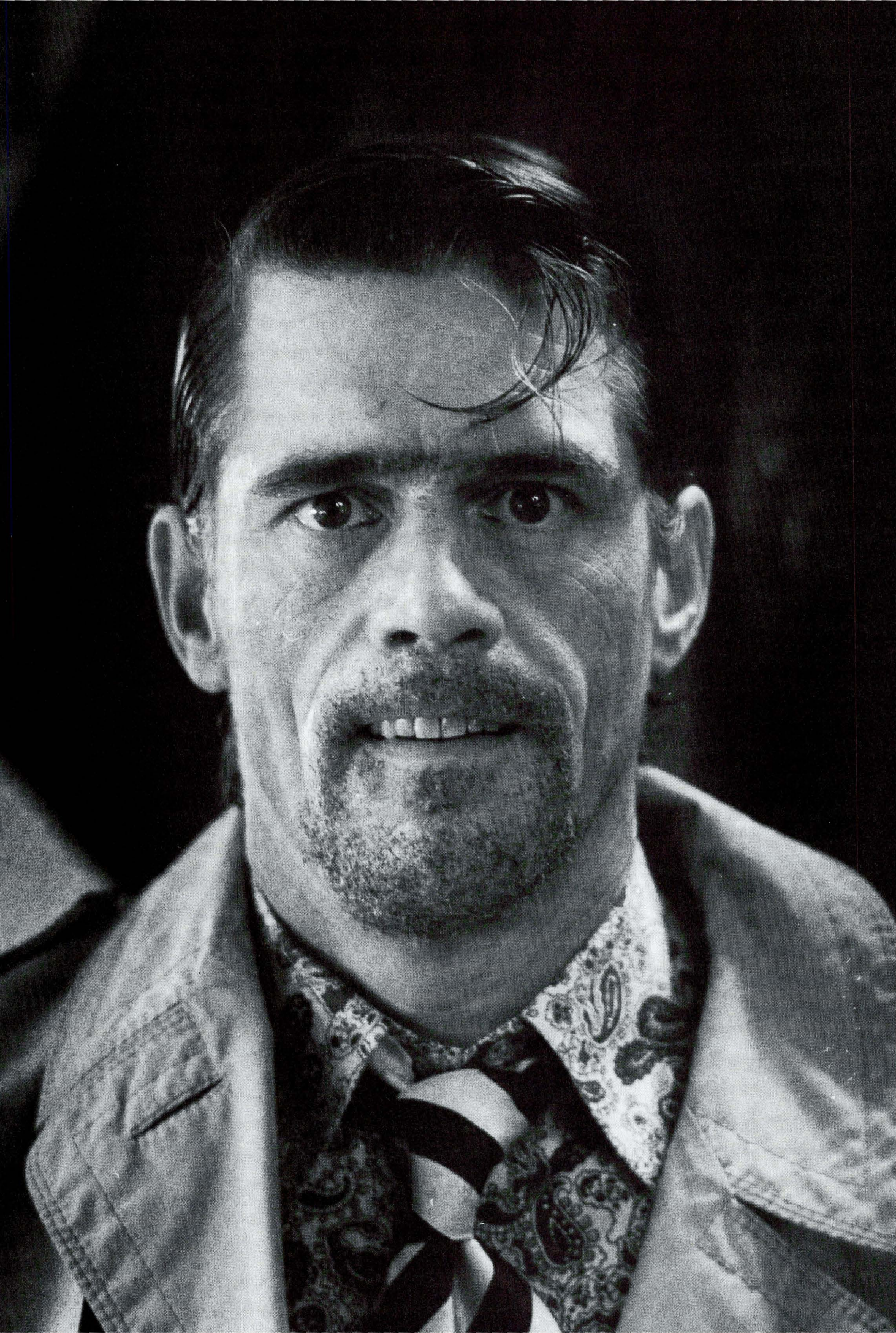
Rinus Ferdinandusse:

Er is nu een verhaal binnengekomen. Een leuk verhaal. Afrika, achttienhonderd tweeëntachtig. Een groepje blanken onder leiding van pater Wilfriet wordt in de jungle gevangen genomen. Onder begeleiding trekken de groep en de vastgebonden blanken naar een dorp. Dof rommelen de tamtams. Ze naderen het dorp. Dan heft pater Wilfriet het hoofd en zegt: Wat ruikt het hier vreemd...

(Wordt onderbroken door lawaai uit de zaal)

De Vieze Man

De vieze man komt de zaal in.

Mag ik misschien even wat vragen? Eh, ik zat thuis televisie te kijken, dat het allemaal hard nodig is. Bij mij thuis om de hoek heb je zo'n radiozaak. Staan televisies in de etalage dus heb je geen geluid bij. Maar met een oude stoel op de stoep ken je lekker buiten kijken. En kleuren! En als je buitenlandse films hebt dan lees ik gewoon waar het over gaat, hè. Weet je waar dat mooi is, geen geluid, bij onderwaterfilms. Heb je dat wel eens gezien? Als je een keer een onderwaterfilm ziet moet je het geluid afzetten. Denk je dat je gek wordt. Zit je helemaal vanzelf van blub-blub-blub. Ik zag dus dat het hard nodig is wat hier gebeurt. Ik zag dat en ik dacht ik ga naar Amnesty en ik ga duizend gulden ga ik zo hup eh aanbieden. Had ik toevallig, duizend gulden. Maar nou is het probleem... Misschien dat ik even mag vragen wie er een portefeuille met duizend gulden heeft gevonden? Heb misschien iemand een portefeuille met duizend gulden gevonden? Ja, gooi maar naar beneden. Het was een vrij nieuwe portefeuille, dus hij stond nog niet echt naar m'n billen. Dat weet je toch wel, portefeuilles gaan een beetje naar je billen staan. Beginnen eerst plat en gaan dan zó naar je billen staan, dat weet je toch wel? Gaan ook een beetje naar je billen ruiken portefeuilles. Zomers, als je op straat een man ziet met een portefeuille op z'n billen, haal ik hem even d'r uit en dan ruiken, hmm. En dan weer meteen terugstoppen natuurlijk.

Oh, misschien dat dat help: het waren tien briefjes van honderd, ook niemand een portefeuille met tien briefjes van honderd gevonden? Oh, arme Amnesty. Goh, wou ik Amnesty aanbieden. Duizend gulden, weg. Je kent die briefjes van honderd toch wel? Tien briefjes van honderd, maar het kan ook zijn dat ik al uitgaven had gedaan, dus dat er negen van die vogels met van die grote snavel inzaten.

Niemand een portefeuille met négenhonderd gulden gevonden? Jammer hè. Gemeen hè?

In de natuur is het ook oneerlijk verdeeld hoor. Die vogel heeft een veel te grote snavel, die vogel! Die vogel heeft zó'n snavel! Kennen gewoon tien normale snavel van kleine vogeltjes kennen eruit. Zie je vaak zo'n klein vogeltje met zo'n klein snavel, en die vogel heeft zó'n snavel! Hoe zou die vogel nou een beetje paren met zo'n snavel? Moet die zó paren (*vieze man buigt hoofd achterover*) anders pikt hij ze met die lange snavel hartstikke dood!

Heb ook niemand een portefeuille met hónderd gulden gevonden? Nee, niemand? Heb u dan één gulden voor de toiletten voor me meneer? Nee?

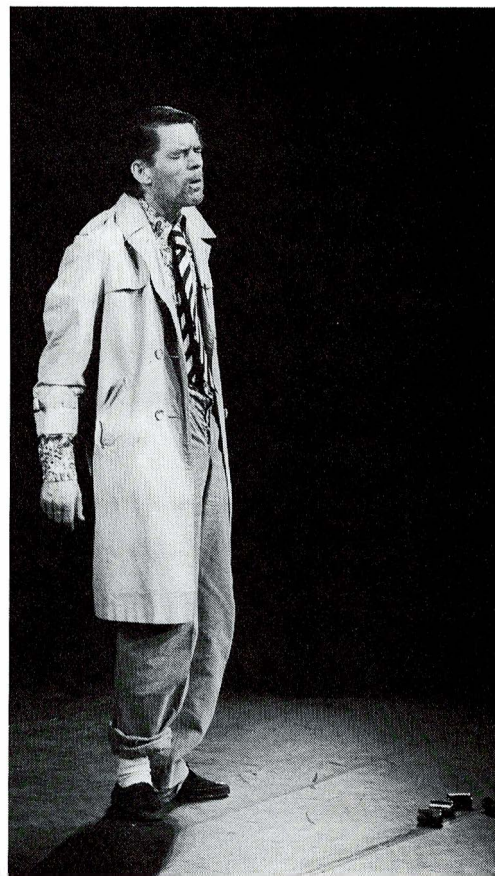

Niemand een gulden voor de toiletten?

Heé wat de mensen weggooien tegenwoordig! Wat ze allemaal weg... moi je kijken een batterijtje, ken je dat? Ik spaar batterijtjes. Dus als iemand ouwe batterijtjes heeft geef ze dan aan mij. Mensen denken vaak dat batterijtje is leeg, gooien ze weg, welja: hup batterijtje weg! Maar dan zit er vaak nog in hoor! Maar zo'n apparaat is niet zo gevoelig als een mens natuurlijk hè? Vroeger had je van die batterijen met van die koperen lipjes, weet je wel? Kon je kijken of er nog wat in zat, dee je even tegen je lippen en dan bleehh! Deze niet hoor, deze doet gewoon dat je niks voelt. Vroeger kreeg je zo'n kleine prik, zo even beetje enge kietel. Nieuwe batterijen kan je niet meer voelen. Kan je niet meer voelen, wat er in zit. Niet met je tong! Maar je weet toch wel hoe je het wèl kan voelen? Weet u niet? Hoef ik toch niet voor te doen? Ja? Zal ik even voordoen? Heb u er allemaal wat aan. Nou het is namelijk zo... kijk je moet in de eerste plaats, moet je kijken, dat het ronde batterijen zijn. Met die platte gaat het niet! Als je het koud hebt 's winters dan breng ik er dus een batterijtje bij mij in. Zo'n batterijtje waar zogenaamd niks meer in zit, maar lekker warm joh, lekker warm! Hij moet er dus in waar de thermometer in gaat. Maar niet onder je arm en ook niet in je mond. Hé, er liggen nòg drie batterijtjes! Wat de mensen toch niet weggooien! Met de plug naar boven natuurlijk, anders kan je niet doorgeven. Zo. Plug naar boven. Eerst moet je gegaan zijn. Eerst zorgen dat je geweest ben. Eerst gegaan zijn. En dan dus zo, je broek los. Beetje vies praatje, maar niks aan de hand. (*Vieze man brengt een batterijtje in.*) Nee. Deze was bijna leeg. Ik doe er nog een achteraan. Zal ik d'r nog eentje achteraan doen? De polen moeten contact maken. Je voelt het wel, je hoeft niet te kijken. Ja zo; het moet even sluiten want nou is het een rommeltje daar natuurlijk. Even op m'n hoofd staan, een beetje contact maken, zodat de polen tegen elkaar komen. (*gaat op zijn hoofd staan*) Ziezo; nou zit hij goed! (*komt overeind en begint te dansen*).

Hank den Drijver komt op:

D'r af, joh. Hé smeerpipj, d'r uit! D'r uit!

Vieze man:

Nou daag, daag!

Hank den Drijver:

Vuile vieze potloodventer! Jammer nou hè, dat ik toch een beetje geweld heb motten gebruiken op zo'n avond als deze. Jammer nou hè. Bart, die vieze vent wissen hè?

Amnesty is voor alle gezindten. Die plaat mot ook kennen draaien op de muzikale fruitmand van de EO. Nou mensen we gaan gewoon verder.

Incidentje.

Eh ja, meneer Dussée, mag ik nou ook 's een keer aankondigen. U doet het leuk, maar mag ik ook een keertje? Oké. Eh, jongens, een mooie aankondiging, nou echt zo lekker van:

Dames en heren, we hopen dat hij nooit van ons gaat heen, hier is niemand meer of minder dan Herman van Veen!

Herman van Veen

SIGNALEN

De dwaze moeders op het plein,
wier kinderen verduisterd zijn
en die nog steeds, de jaren door,
roepen om gehoor.
Ze schuifelen door het journaal,
geef hun een teken, een signaal:
dat geen enkele deur eeuwig dicht zal zijn,
dat aan 't einde van de tunnel weer licht zal zijn.

Gezinnen die de apartheidswaan
meedogenloos uiteen liet slaan.
Ze komen toch weer bij elkaar,
voor even maar.
Want liefde is daar illegaal.
Geef hun een teken, een signaal:
dat geen enkele deur eeuwig dicht zal zijn,
dat aan 't einde van de tunnel weer licht zal zijn.

Vervolgden om geloof of ras,
vervolgden om wat vader was,
vervolgden met het schietgebed
van Jezus, Marx of Mohammed,
vervolgden om een ideaal,
geef hun een teken, een signaal:
dat geen enkele deur eeuwig dicht zal zijn,
dat aan 't einde van de tunnel weer licht zal zijn.

De dwaze moeders op het plein,
wier kinderen verduisterd zijn
en die nog steeds, de jaren door,
roepen om gehoor.
Zoals mijnwerkers in de mijn,
de redding moet al bezig zijn,
de anderen zijn hulp gaan halen,
het wachten is op de signalen.

Rinus Ferdinandusse:

Als ze in het dorp zijn drommen de inboorlingen om hen heen, en pater Wilfriet zegt: als ik nu de blijde boodschap breng sparen ze misschien ons leven.

En hij zegt tegen de inboorlingen: 'Wij komen uit het westen, een wereld waarin de liefde overheerst.'

En opeens vallen alle inboorlingen op hun knieën en roepen: Hoessanga!

En pater Wilfriet gaat verder: 'Wij hebben onze naaste lief als onszelf.'

En weer roepen de inboorlingen: Hoessanga!

En weer herneemt de pater het woord: 'Open dus uw harten voor het Evangelie, spaar ons, en gij zult uiteindelijk gespaard worden.'

En weer roepen de inboorlingen: Hoessanga.

En ze gaan naar bed. De volgende ochtend laat het opperhoofd aan de blanken zijn KRAAL zien. 'Hier,' zegt hij, 'hier staan al onze koeien en karbouwen. En kom er niet te dichtbij, want voor je het weet sta je tot je knieën in de hoessanga.'

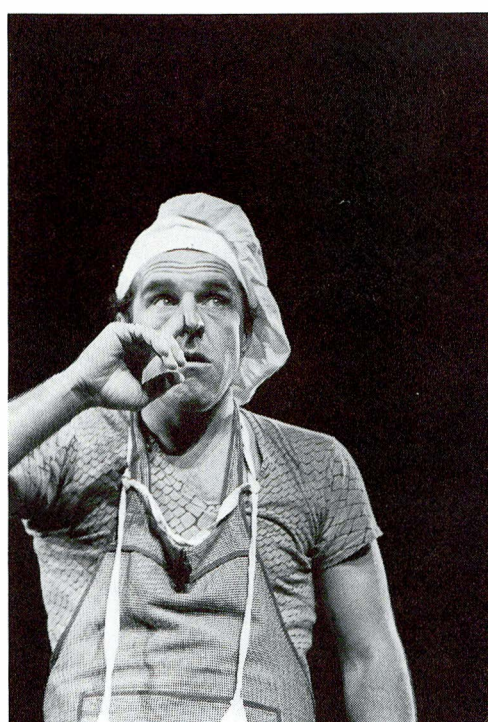
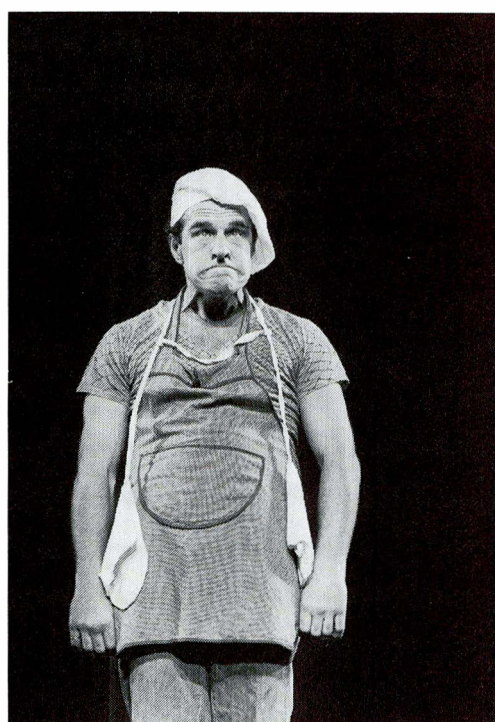
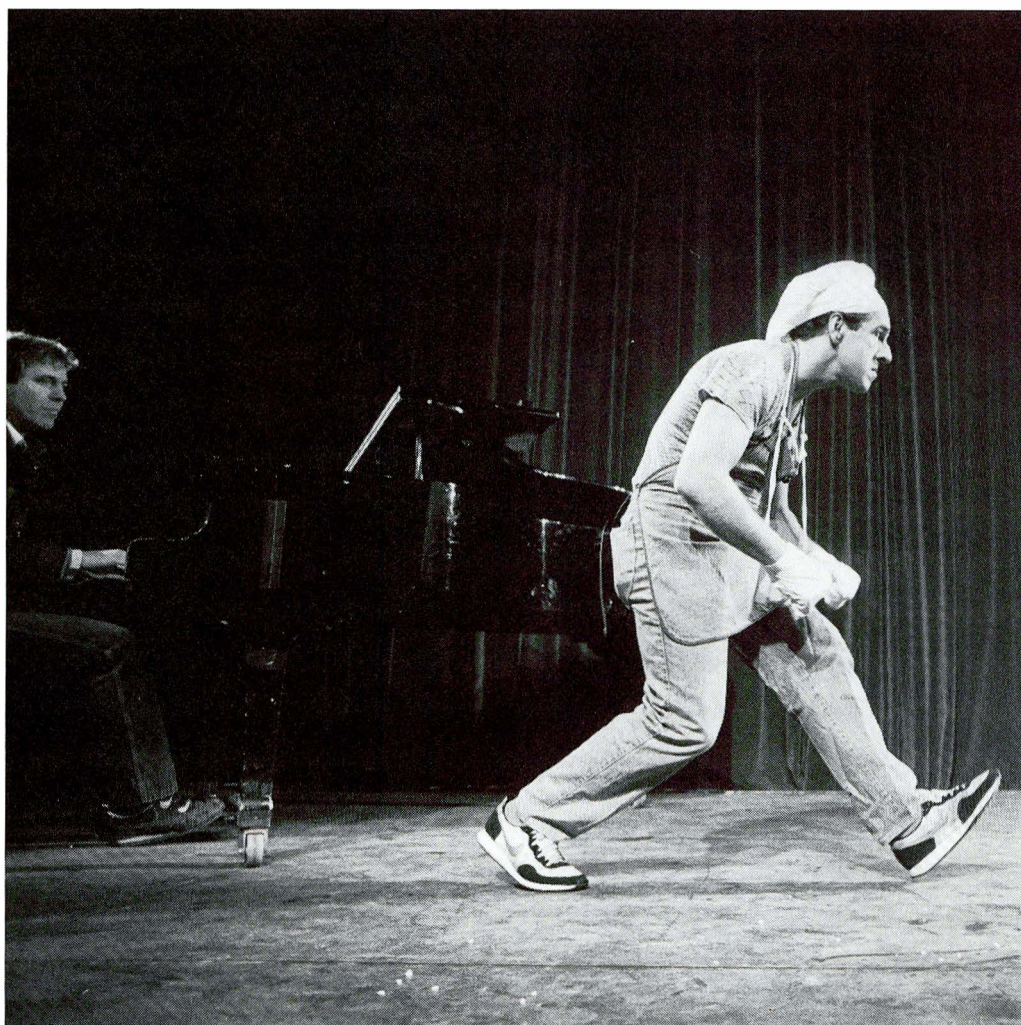
...

En overigens ben ik van mening dat het gebaar nog niet gemaakt is.

Jango Edwards

Fay Lovsky

MAGGIE

Maggie, I know we never met before
but everyone's confusing us
and that's what I'm calling you for.

Hey, Maggie – don't you think
it's a weird idea?

That there'd be someone who looks
just like you, and that you look
just like me?

Maggie. Please. Listen to what I say:
If we don't get together shortly now,
we'll get into each other's way.

'Cos if our boyfriends start and mix us up
there's no end to what might be.

Let's get together, Maggie!

Maggie, when we're together we could stun
the world: we could start a song & dance-
act, as 'The Amazing Identical Girls'

Oh, Maggie. Name a day, a time, a place –
I may be bad at being mindful but
I never forget a face!

Everyone must be somebody's double
somebody you may never get to meet.

But when you do, you'd better watch out
for trouble; because the two of you
may be the only ones
who see the difference –

Maggie, I know we never met before
but everyone's confusing us
and that's what I'm calling you for.

Rinus Ferdinandusse:

Dames en heren,

Ook bij de actie van buiten de zaal wordt het merkbaar dat het *laat* gaat worden. De verhalen van de laatste vijftien minuten... ik weet het niet. Dat boek wordt niks.

Ik heb er hier eentje, bijgedragen door een meneer uit de Beemster.

Een call girl moet overhaast de flat van haar cliënt verlaten wegens onenigheid. Het enige dat ze kan meenemen is haar bontjas, daaronder draagt zij niets. Zij neemt een taxi naar haar appartement in Muiden. De taxichauffeur zegt: dat is vijftig gulden.

De call girl denkt: misschien kan ik het wel op een akkoordje gooien, doet haar bontjas open en toont een gigantische boezem.

't Lijkt wel een Nederlands filmscript! Dat herinnert u zich vast ook nog wel, dat artikel van Peter van Bueren, in de Volkskrant. Over De Boezemvriend en die vrouwvijandige tietes. Ik ben direct naar die film gaan kijken, met mijn kinderen. Die kunnen dat dan later weer vertellen dat ze vroeger aan de hand van hun vader naar De Boezemvriend geweest zijn. Die kinderen hebben hun ogen uitgekeken naar al die vrouwen, met die... dat bloot hier. En ze keken na afloop heel nadenkend. En ze zeiden: dat was vroeger, hè? Toen hadden ze zeker nog geen muggen.

Maar goed, die taxichauffeur zegt dat is 35 gulden. En die call girl doet haar bontjas open en laat die boezem zien.

Zegt die taxichauffeur: 'Heeft u 't niet kleiner?'

Ach, de wereld verandert zo snel. Ik heb vroeger op een Christelijke HBS gezeten, 1950. En dan ging de hele school kijken hoe onze meisjes van het volleybalteam speelden tegen meisjes van een Openbare school. En dat deden we omdat die meisjes tamelijk korte broekjes aan hadden. En ik herinner me nog een jongen van zo'n openbare school en die riep: 'Jezus, kijk 's, wat een dijen.' En ik wist niet wat het was. Wij hadden op school alleen maar *bovenbenen* geleerd.

Zo verandert de tijd. Ruim tien jaar geleden zou de vrouwenwereld helemaal wijzigen. Je had boeken als *De Schaamte Voorbij*... en daar las je dan in dat ze *Vlinders in hun buik hadden*. Prachtig beeld.

En nu zitten we weer midden in het tijdperk van voorzitter Dolman en de Playboy. Nu hebben ze *Nietjes* in hun buik.

Maar we moeten verder.

Overigens ben ik van mening dat het gebaar nog niet gemaakt is!

Peter Faber

ZENUWEN

(tapdansend)

ik sta op een internationaal tapconcours net lekker te beginnen
opeens midden in m'n ritme, midden in m'n ritme
ta ta ta ta ta ta ta
ik denk nog even, temperamentvolle mensen,
't was in zo'n heet tropisch land, zo'n Amnesty International land
ik denk temperamentvolle mensen ik ga rustig door
ta ta ta ta ta ta ta
en opeens sta ik midden in zuiver journaalbeelden
journaal aan enen door zonder Loekie de Leeuw of Fred Emmer of
Harmen Siezen weerbericht, niks
een zuiveringsaktie rauw op m'n netvlies
ga dan maar eens tappen
dus ik maak duidelijk dat ik ongevaarlijk ben

Holland, Holland, molens, molens, molens, koe boe boe
flinke jongens schaatsen
de boodschap komt niet over en ik word met stomheid geslagen boem boem
en er gaat een wereld voor me open
en alles wat ik aan lucht en leven heb springt die wereld binnen hééééelp
maar ja zo'n schreeuw is ook maar een beetje lucht met geluid
en waar je ook hulp zoekt je komt terecht in gesprekken
die al aan de gang zijn
je krijgt hoogstens commentaar
gôh die kan zich ook niet fatsoenlijk uitdrukken of
ik zou het eerst maar even hardmaken wat je nodig hebt
óóóooh
en zachtjes sterft die schreeuw
een stukje in een liedje in 't akkoord wat iemand net nodig had
balt nog even in 't spandoek boven de optocht en sterft dan heel beschaafd
zwart op wit in een boek
het boek van de rechten van de mens
óóóooh
die blinde drift wordt in me wakker
ik grijp een geweer ta ta ta ta ta ta ta
terwijl ik wou alleen maar dreigen ta ta ta ta ta ta ta
maar die moderne wapens dat zijn neuroten ta ta ta ta
je weet niet wat er gebeurt alleen alles wat liep dat ligt ta ta ta ta
terwijl vroeger op het slagveld dan kon je het bijhouden
eerst een beetje kruit met zo'n buideltje in die loop
lekker in de frisse lucht
in volle drift aanstampen en die vijand wachtte rustig
maatje komt er aan hoor
handwerk hé we willen het goed doen
effe op de muziek wachten daar komt ie op de knie bóem
en als je sportief was dan kon je nog even met die lange gillettes
wassen knippen scheren welterusten
of lijf aan lijf met je vijand
je vijand had een gezicht je rook 'm en je voelde hem
en je hield van elkaar aaaah
maar met zo'n moderne zenuwenlijder ta ta ta ta
je denkt ben ik nou een held of een tourist
je weet het niet ta ta ta ta

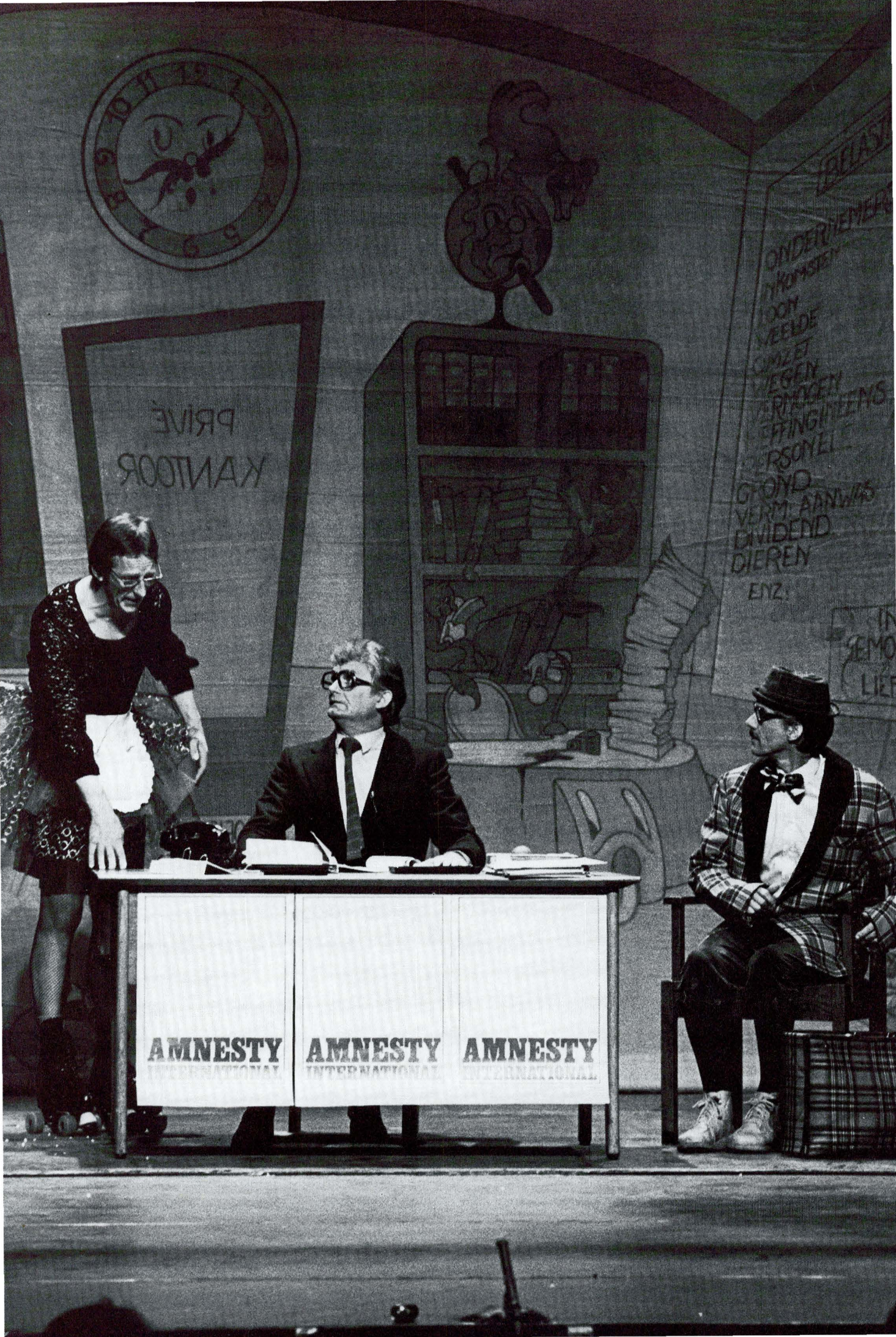
tot er een kogel recht op jou afkomt
 dan weet je het, rennen
 en ik ren, kom ik een huis in staat m'n verkering
 ben je nou al terug en ik dans op haar af en als ik vlakbij ben
 en ik wil haar kussen gaat er een rood gordijn dicht
 één of andere idioot doet het licht uit en ik loop leeg
 en dan weet je het, te laat maar je weet het
 en dan hoor ik een bijbelse autoritaire stem kom hier, kom hier
 en in een soort toppoplicht zakt er uit die wolken zo'n grote hand
 kom hier, kom hier
 'kan misschien beter hier blijven,
 misschien kan het nog gehecht
 worden of zo
 of op krukken verder leven, vind ik ook niet erg
 desnoods in een rolstoel 'k heb de tijd mee drempels worden weggehaald
 in het ergste geval, in het ergste geval in een ijzeren long
 als ik maar lucht heb ik ga genieten van elk teugje hoi hoi hoi
 niks geen gezeik en gezeur ik ga genieten
 dank u wel dank u wel dank u wel
 kom hier hoe? en in een bijbelse lichtflits speert ie rakelings
 langs me kop dooiing (*loopt naar ladder*) zoiets als dit
 heer ze kunnen veel van u zeggen maar u hebt altijd wat nieuws
 is het geen nieuwe leer, is het geen nieuwe leer is het wel een trapleer
 een woordgrapje heer het spijt me wel een woordgrapje
 geen zoutpilaar maken geen zoutpilaar
 aan de slag, jawel oké
 (*pakt ladder*)
 tegen welk wandje wou u hem hebben heer
 ah loodrecht de wolken in nou het is weer eens wat anders hé
 je moet er maar opkomen eh, de lucht leunt niet echt lekker heer
 u hebt geen ander modelletje?
 weet u ook zeker of ik aan de beurt ben heer?
 niks gezegd, niks gezegd, niks gezegd
 oké heer uw wil is wet en de klant is koning
 (*stapt op ladder*)
 eh heer niet een handje vrij of zo
 een werkeloze beschermengel misschien
 eh nog een tree jawel heer

voor mij hoeft het niet hoor
op uw vertrouwen oh
dan wil ik het niet op de man spelen heer
maar in het verleden hebben er meer op u vertrouwd
dat is niet altijd even goed afgelopen heer
maar ja ik wil het niet op de man spelen
hoewel, hoewel, nou zag ik pas toch een keer op het journaal
hoe een bisschop een kanon met wijwater besprenkelde
daar hebt u toch ook van geweten
dat was tegen het roesten aha
dat had ik er niet achter gezocht heer
eh heer nou ik u toch zo spreek zo vis-à-vis
eh die zoon van u, ja die ene, toen hij bij u thuis kwam
zou hij toch ook wel gezegd hebben
pa was dat nou nodig
kon dat niet een beetje minder
met al die spijkers zonder verdoving en zo
ja u had mijn vader niet moeten zijn hoor
ik ben al bang voor inenten
en de mensen beneden krijgen van die rare ideeën hier
goed voorbeeld doet volgen dus
daar gaat nog behoorlijk wat tekeer hier beneden
kunt u daar nou geen draai aan geven
moeten we zelf doen aha
en wat doet u heer?
u zit aan de kassa aha
spring? spring? is dat wel logisch heer
ik bedoel nou ik zover gekomen ben
en opeens is die hand weg
ik kijk naar beneden en ik sta in de achtertuin en ik denk ja shit
ik moest de ramen lappen?
maar waar is de gevel?
en de hele buurt staat te roepen
Peter hoe durf je?
ik durf het ook niet
Peter hoe kun je?
ik kan het ook niet
een van m'n kinderen probeert me te troosten

pap niet bang zijn de ladder heeft jou niet, jij hebt de ladder
zeg snotneus houd je kop dicht papa zit in een crisis
dacht ik de ladder heeft mij niet ik heb de ladder
ik heb er nog nooit van gehoord maar het klinkt goed
ja natuurlijk die kleine bedoelt
de toekomst heeft mij niet met een beetje durf heb ik de toekomst
ik denk dat moet ik proberen
de hele buurt houdt zijn adem in
vooral de eerste rijen en het lukt
ik denk ja natuurlijk als je bang bent dan schijt je in je broek
dat stinkt een beetje maar je durft
ik denk dat moet ik onthouden
tot ik beneden ben
ik spring
(springt van ladder)

**De Nieuwe Nationale Revue
met de sketch Het Balletje**

Wim

Dames en heren, mag ik even uw aandacht voor het volgende. De directie van Amnesty International, afdeling Nederland, die vanavond deze voorstelling bijwoont, heeft mij gevraagd de volgende verklaring onder uw aandacht te brengen.

Hoewel wij als directie van Amnesty International verheugd zijn dat ons werk langs deze nieuwe weg onder de aandacht wordt gebracht van een breder publiek, distantiëren wij ons nadrukkelijk van de naar onze mening al te populaire teneur van sommige onderdelen in deze amusementsshow.

Wij ervaren het contrast tussen onze doelstellingen en veel van het hier gebodene als té schrijnend.

Ik moet u zeggen dat ook wij, dwz De Jonge, Van Kooten en ik, dit protest begrijpen, maar wij willen dit balletje toch een beetje terugspelen.

De problemen die nu rijzen zijn naar onze mening te wijten aan het feit dat Amnesty, afdeling Nederland, in een te vroeg stadium in zee is gegaan met het organisatiebureau van Hank den Drijver. Welke de banden tussen Amnesty en Hank den Drijver precies zijn is niet duidelijk, maar Rinus Ferdinandusse heeft ons in de pauze beloofd dat hij daar twee mannetjes van Vrij Nederland op zal zetten. Het is vanavond ook gebleken dat Hank den Drijver betrokken is geweest bij de zaak van de valse kaartjes voor voorstellingen van Freek de Jonge in Alkmaar, Tiel en Sneek. Hank den Drijver blijkt de voornaamste schakel in de illegale miljoenenhandel in namaakzweetbanden van de popgroep Doe Maar. De heer Hank den Drijver heeft ook geprobeerd om achter onze rug om Veronica voor dit programma te interesseren – hij heeft drie weken gratis gelogeed in de luxe bungalow te Marbella, van de heer Rob Out. En het is dan ook onder protest dat wij nu een sketch gaan spelen, die werd geschreven door de heer ... Hank den Drijver!

SKETCH 'HET BALLETTJE'

Achter: Komies Kantoor

Bureau met Amnesty-teken, Wim erachter, stoel ervoor.

- Wim *(aan telefoon)* Wacht 's even, wacht nou 's even! U biedt dus aan: 100.000 komiese stikkens voor op de achterraut van de auto. En wat komt daar dan op te staan, als ik u vragen mag?
Prisoners do it with their heads against the wall...
En dat vindt u leuk? Nou, ik vind dat wansmakelijk meneer! Maar ik kan moeilijk weigeren, want het is voor het Goede Doel. Hartelijk dank dus, meneer Zelfklever!
(legt neer)
Juffrouw Vlokfeest!
- Freek *(op als koffiejuffrouw)*
Riep u mij, meneer Martelgang?
- Wim Als ik nog géén koffie heb gehad, dan ben ik daar nu ontzettend aan toe!
- Freek U wéét toch wat er allemaal gebeurt in dat land waar die koffie vandaan komt, meneer Duimschroef?
- Wim Ja, dat wéét ik, juffrouw Marmite, maar waarom moet ik dat allemaal op mijn brood krijgen? De boog kan niet altijd gespannen zijn! Koffie graag, nú!
- Freek Hoe misbruikt u de koffie ook alweer meneer Elektroshock?
- Wim Zwart met twee klontjes!
- Freek Zal ik het niet verbloemen met een wòlkje melk, meneer
Prikkelraad?
- Wim Zwart met twee klontjes juffrouw Jongbelegen, en vlug een beetje!
- Freek *(op zaal)* Kijk mij hier nu! Bijstandsmoeder! De groep waar het eigenlijk om gaat! Heb mij in de liefdadigheid gestort. Moet me door de eerste de beste idealist uit de jaren zestig laten afsnauwen terwijl er nog zoveel rapporten zijn.
(Freek af)
- Wim Een ràmp, al die vrijwilligers bij Amnesty!
Steeds opnieuw uitleggen hoe je je koffie wil hebben!
(klopklop)
- Wim Ja! Wat nú weer?!
- Kees *(op met koffer)*

- Goedemiddag! Ik ben de heer Schelvislever en ik kwam iets leuks aanbieden, in verband met de aksie De Bevrijdende Lach.
- Wim Iets leuks! Nou, dàt wordt tijd! Want wat wij hier tot nu toe binnen hebben gekregen is om te huilen, meneer!
- Kees Het is namelijk zo dat ik op feestjes een komies goochelkunstje doe, waar de mensen niet meer van bijkomen. Dat er gewoon mond-op-mond-beademing nodig is, vaak. En dat kunstje wou ik graag aan Amnesty aanbieden.
- Wim Nou, vlug een beetje dan meneer, want ik ben door die hele aksie vreselijk achterop!
- Er ligt hier nog een half-affe brief aan Juan Perron, voor vijven moet ik Franco nog bellen...
- (Freek terug op)*
- Freek De koffie komt uit Zuid-Afrika, zal ik de melk er apart bij doen?
- Wim Née juffrouw Jongbelegen! Zwart en met twee klontjes!
- Freek U weet toch dat het geen zuivere koffie is, hè?
- Wim Ja, dat weet ik, maar ik móet koffie hebben! En nu wil ik er ook drie klontjes bij, u vraagt er zelf om!
- Freek *(op zaal)* Kijk mij hier nu! Afkickend heroïnehoertje! Via de cold-turkey-methode zouden ze me eraf helpen bij Amnesty. Ik mag nog blij zijn dat ik hier niet in mijn klontje geknepen word.
- (Freek af)*
- Kees Het is dus zo dat ik bij iemand ineens een balletje uit zijn neus kan toveren...
- Wim Een balletje...
- Kees Uit de neus ja...
- Wim En dat noemt u léuk! Nou, ik noem dat vies meneer! Als ik een balletje in mijn neus heb, dan ben ik mans genoeg om dat zèlf te verwijderen.
- Kees Nee, zó'n balletje bedoel ik niet... dat zijn bùlkballetjes. Maar ik haal léuke balletjes uit uw neus.
- Hee – d'r zit een bàlletje in uw neus!
- (Kees haalt klein rood balletje uit Wims neus)*
- Wim Huh? Oh, u bedoelt zó'n balletje. Hahaha.
- Kees Ziet u wel, dat u moet lachen?
- Wim Hahaha. Ontzettend leuk!
- Kees Ik zei wel dat u niet meer bij zou komen!
- Wim Meneer Smeerkaas, ik zal uw balletje noteren en u wordt hartelijk bedankt namens alle gewetensgevangenen in de hele wereld.

Kees Hee, kijk nou eens! D'r zit nòg een balletje in uw neus!
(Kees haalt grotere rode bal uit neus)

Wim Buitengewoon! Buitengewoon komies. Ik wist niet dat ik zo'n grote neus had. Maar dat komt waarschijnlijk doordat wij hem als Amnesty overal insteken.

Kees Dus ik dacht, als ik namens Amnesty International op toernee ga langs allerlei regeringen in landen waar er geen lachje afkan, dat mijn balletje dan nog wel eens raar zou kunnen gaan rollen.

Wim Nou meneer Vleeskroket, ik denk eerder dat wij er een cliënt verkrijgen wanneer u een balletje uit de neus van de heer Bouterse haalt. Maar goed: ik noteer de heer Huispaté graag als goed voor twee leuke balletjes.
(Freek op)

Freek Ik durf het háást niet te zeggen, maar de klontjes zijn op.

Wim Ah! De klontjes zijn op! Ook dat nog!

Kees Ik kan er zó twee uit uw neus toveren hoor!

Wim Ik dank u feestelijk! Wat denkt u wel: dat wij hier bij Amnesty zulke viespeuken zijn dat wij onze klontjes zo, hup uit de neus, in de koffie doen?

Freek D'r is nog wel rietsuiker.

Wim Juffrouw Komijnekaas – doet u dan twee balletjes in mijn koffie! Eh, twee schèpjies bedoel ik.

Freek U weet toch waar die suiker vandaan komt hè, meneer Grensgeval?

Wim Ja, dat weet ik en dat wil ik ook niet weten!

Freek *(op zaal)* Kijk mij hier! De lieveling van Professor Bastiaans! Moet mij hier laten vertellen door iemand van een idealistisch bureau, dat hij het niet geweten heeft.
(Freek af)

Kees Maar weet u wat u níet weet?

Wim Niets meneer! Wat zou ik niet weten?

Kees Dat er nòg een balletje in uw neus zit!

Wim Nee meneer! Er zitten geen balletjes meer in mijn neus!

Kees Ja, dat dènt u maar. Maar ik zie er van hier af nog eentje zitten.
(grote bal achter rug)

Wim Menéér, mijn neus is volkomen vrij van balletjes, zeg ik u! Hier!
(snuít neus in zakdoek, houdt deze op) Geen bal meneer, geen bal!

Kees En deze dan? *(haalt grootste bal tot nu toe uit Wims neus)*

Wim Dus u wou beweren dat die bal uit mijn neus kwam...

- Kees Ja, waar moet hij anders vandaan komen.
- Wim Ach meneer, stèl nou dat die bal in mijn neus zat . . . dan had ik het toch moeten mènken dat u hem eruit haalde?
- Kees Nee, daar gaat het namelijk veel te vlug voor. Ik heb niet voor niks jaren op mijn balletjes gezeten! Het heeft jaren geduurd, oefenen, oefenen, voordat ik dacht: ziezo, nu kan ik met goed fatsoen met mijn ballen bij Amnesty naar binnen . . .
- Wim Goed, goed – de heer Filet Américain staat genoteerd voor drie ballen, wij zijn u buitengewoon dankbaar, maar gaat u nu in hemelsnaam wèg meneer! D'r moeten vandaag nog zesduizend paardemoppen naar Argentinië de deur uit . . .
- Kees Nou, dan ga ik maar. Ben ik dan door de ballotage? Ik ben blij dat u zo gelachen heeft. Want dat kunnen we wel gebruiken, in deze tijden.
- Wim Dag meneer Theeworst, de ballen. *(pakt telefoon)*
(Kees af, Freek op en botsen tegen elkaar)
- Kees Zal ik bij u 's twee balletjes tevoorschijn toveren?
- Freek U herinnert mij wel op een héél pijnlijke wijze aan een operatie die ik net achter de rug heb.
- Wim Zeg meneer Ferdinandusse. Wij vinden het natuurlijk prachtig, die aksie De Bevrijdende Lach, maar wilt u nu alstublieft geen mensen meer doorsturen die denken dat ze leuk zijn . . . want dat begint langzamerhand mijn neus uit te komen! *(hangt op)*
- Freek *(zet glas melk voor Wim neer)*
Alstublieft meneer Electroshock, het spijt me dat ik het zeggen moet maar de koffie was ook op. U heeft geen bezwaar tegen velletjes?
- Wim Velletjes, balletjes, klontjes, welja! Het is toch echt om gék van te worden.
(Klopklop)
- Wim Ja! Wat nú weer?

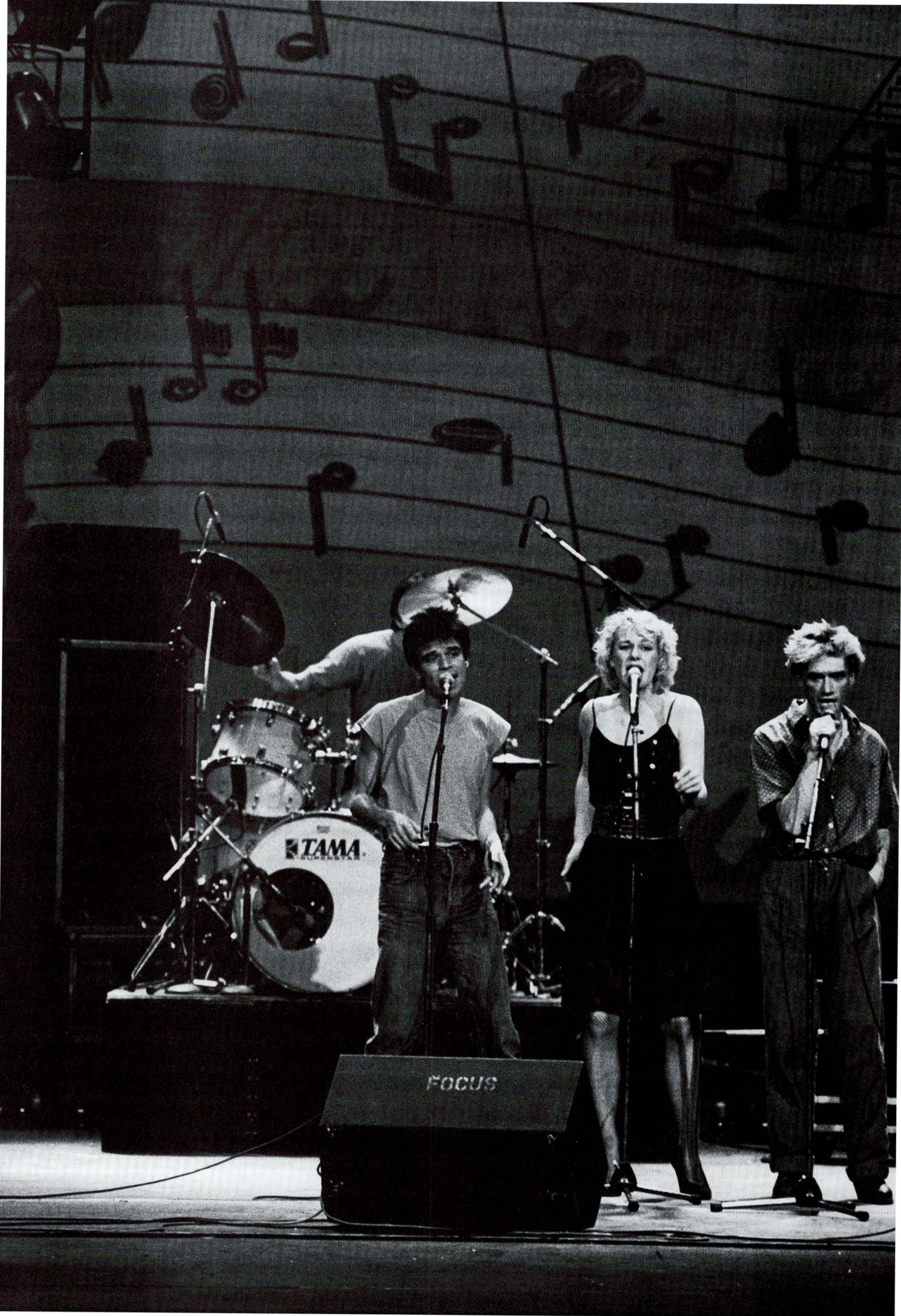
(Kees op een enorme bal afschermend)

Kees Ja, het is voor mij ook een raadsel, maar d'r zat nòg een balletje in uw neus!

(Donkerslag)

Floor van Zutphen

FOCUS

THE PARADE

here it comes, here it comes
the greatest, greatest show on earth
the greatest, greatest show on earth
the greatest show that you've ever seen

here it comes, it really comes now
a parade riding into town
a parade riding into town
a circus like there never has been

a wrestler strains his muscles as if in anticipation
the dancers do declare that they're the greatest in the nation
a clown makes everybody laugh you know to laughing his relation
a juggler throws his sticks, in throwing shows his dedication

oh isn't it great this parade
the people here are blazing
oh isn't it great this parade
the people here are blazing
oh isn't it great this parade
the people here are blazing

they shout, they go out of their heads
it really is amazing
they shout, they go out of their heads
it really is amazing
they shout, they go out of their heads
it really is amazing

Urbanus

Goeienavond allemaal.

Zitten jullie hier al lang?

Ja, ik ben nog maar net aangekomen. Ik was een beetje laat vertrokken. Er was bij ons in België een verschrikkelijke mist losgebroken en ik reed zo snel als ik kon naar Amsterdam langs den autosnelweg. Eeehh. Ik had al tachtig kilometer afgelegd toen zag ik pas dat ik met m'n fiets weg was. Zo een mist. Kan men mij achteraan goed begrijpen, en daar boven?

Want meestal begrijpen ze er daar niet veel van omdat ze de doven en de vreemdelingen altijd op de slechtste plaatsen zetten.

Ja, dat is een moeilijke om mee te beginnen. Natuurlijk, ja, ik was in slaap gevallen thuis, ik ben gisteren nogal laat gaan slapen en deze morgen om kwart voor zeven stond er al een hele bende van die padvindertjes aan mijn deur te kloppen. Ring, Urbanus, Urbanus. Ik uit mijn bed gekropen met zo een kop, mij een doorschijnende peignoir aangetrokken, naar beneden. Ja, mannekes wat is 't. Gij weet zeker niet hoe laat het is.

Urbanus, mogen wij jouw adres eens hebben. Ik vlam die deur dicht, stak er nog een vingertje tussen. Ik weer mijn bed in. Rriingg, Urbanus.

Ik weer naar beneden, mij een doorschijnende peignoir vergeten aan te trekken. Weer die deur. Ja jongens, is er nog iets?

Urbanus, wij kennen ook nog een grapje. Kent ge het verschil tussen een warme bakker en een tapijt?

Nee jongens. Wel, een warme bakker die moet altijd vroeg opstaan en een tapijt dat mag blijven liggen.

Dan nog mijn grootvader die al zeven jaar op zijn sterfbed ligt. Wil die nog grappen uit zijn sterfbed. Ik die er uitgehaald met een bril, met een bril.

Ik dacht dat ge die al lang weggegooid had.

Ja grootvader ik moet onmiddellijk naar Amsterdam.

En ik langs de autosnelweg. Eehh, door die mist. Drudrudu. Drie Marokkanen, vier Turken onder mijn auto. Auww, help, help. Ja jongens, ik heb gene tijd om jullie te helpen. Ik moet onmiddellijk naar Amnesty International. Eehh.

Ja, dan had de politie mij gezien, want die hadden zo'n mistbril op. Eeehh. Oh, kom Urbanus, wat is dat hier? Gij hebt niet eens een rood achterlicht op je fiets. Alsof ik met die fiets achteruit rijd. Vind ik niet nodig. Alléh, het waren leuke politiemannen. Ze stelden zo'n interessante vragen.

Urbanus, wat een gevoel geeft dat zo, als ge zo twee uur aan een stuk de onnozele kloot uithangt. Dat is ongeveer hetzelfde zoals jullie de ganzes dag op straat staan. In the Navy, in the Navy.

Als er te veel applaus komt, zing ik vlug In the Navy en dan stopt dat wel. Ze hadden me gevraagd omdat ik al tien jaar dezelfde show doe. Hadden ze mij toch gevraagd om eindelijk voor deze gelegenheid toch eens een nieuw grapje te bedenken. Eh, eh, dat is dus het resultaat. Het is te zeggen, ik had 't wel over twaalf jaar in België, maar toen was ik hier nog niet doorgebroken. Dus voor jullie is dat toch nieuw. Dat is van uit de tijd dat ik nog vreselijk geëngageerd was.

Dat is hier dus de wereldbol (*laat fietspomp met een molentje erop zien*). Wel ja, die maten kloppen wel niet helemaal, maar dit hier, dat zijn de gewone mensen, dat is de maatschappij. (*Krijgt microfoondraad tussen zijn benen.*) En eh, eh, wat is dat hier? D'r zitten hier van alle soorten in Amsterdam, zijn wij in België niet gewend hoor. Ze beginnen u al direct in uw kruis te prutsen, terwijl, allez, in silentio.

Dat is dus de maatschappij en dat zijn dus politiekers, de regeringen dus die de wereld regeren. En dat zit dus zo in elkaar, dus dat spreekt vanzelf.

(*Pompt op de fietspomp, maar het molentje gaat niet draaien.*)

Ja, het gaat al zo goed als de werkelijkheid. Dat was dus de pointe van eh... In the Navy. In the Navy.

Ja, wat dacht ik nu nog te vertellen. Ik heb hier al vreselijk geswoten. (*Haalt een meetlat te voorschijn.*)

Hoe lang ben ik al bezig? Nee maar, gisteren had ik mij ook vergist. Ik dacht dat ik al tien minuten aan het spelen was, dus ik d'r af. Maar ik was nog pas één minuut bezig. Dus ik zal nu maar blijven staan totdat ze mij d'r komen afhalen.

Ring, ring, een ogenblikje, (*zet schoen als telefoon aan z'n oor*) allo, allo, ja, te ver gegaan, ik ben reeds te ver gegaan.

Ja, nu onmiddellijk, een ogenblikje, er zijn een paar generaals die mij een aantal vragen willen stellen. Nog niet weggaan. Als ge twee seconden geduld hebt, ben ik hier binnen tien minuten terug. (*Gaat af. Gerommel en gekreun achter het doek. Komt het toneel opgestrompeld met zijn hoofd in een klem.*)

Ja, ik ben al terug. Sorry, ze hebben me daar het spanvest opgezet. Ze vroegen me al de namen en adressen van alle Belgische frietkramen, maar ik heb niks los gelaten hoor, en eh, toen ze eindelijk dat spanvest toch maar meer en meer aandraaienden, kijk dat gaat hier dwars door mijn hoofd, dan heb ik toch een aantal adressen doorgegeven van een paar Nederlandse frietkramen. Maar dat zijn d'r allemaal uit Limburg en dat vinden jullie waarschijnlijk helemaal niet zo erg. Gaan ze mij hier nog komen weghalen, want ik ben al drie minuten over tijd.

Ja, ik had eigenlijk niet zoveel zin om te komen. Jullie zitten hier allemaal om te lachen. Maar ik sta hier om weer gewoon mijn boterham te verdienen. Het is vreselijk triestig, als ge naar Amsterdam moet komen, want wij hadden thuis nog één brood. Trouwens ik ga hier niet te veel van mijn beste moppen prijsgeven, want eigenlijk speel ik hier gratis, dus jullie krijgen waar voor jullie geld.

Ze hadden toch beloofd dat ze me d'r gingen komen afgooien. Mag ik hier weer de show redden.

(Freek steekt zijn hoofd door het doek.)

Hé, ik ken die jongen van op radio en televisie. Allemaal bedankt om tot hier te komen en zolang te wachten. Jullie wisten zeker dat ik zo laat kwam. Tot de volgende keer. Tot als er nog eens ergens in de wereld gefolterd wordt. Dan zijn wij weer van de partij.

André Hazes
Herman Brood

'T IS MIJN SCHULD

O.k. ik heb gedronken
En te stoned om bij je langs te gaan.
Maar de kroeg ging dicht
En ik kon niet meer op mijn poten staan.

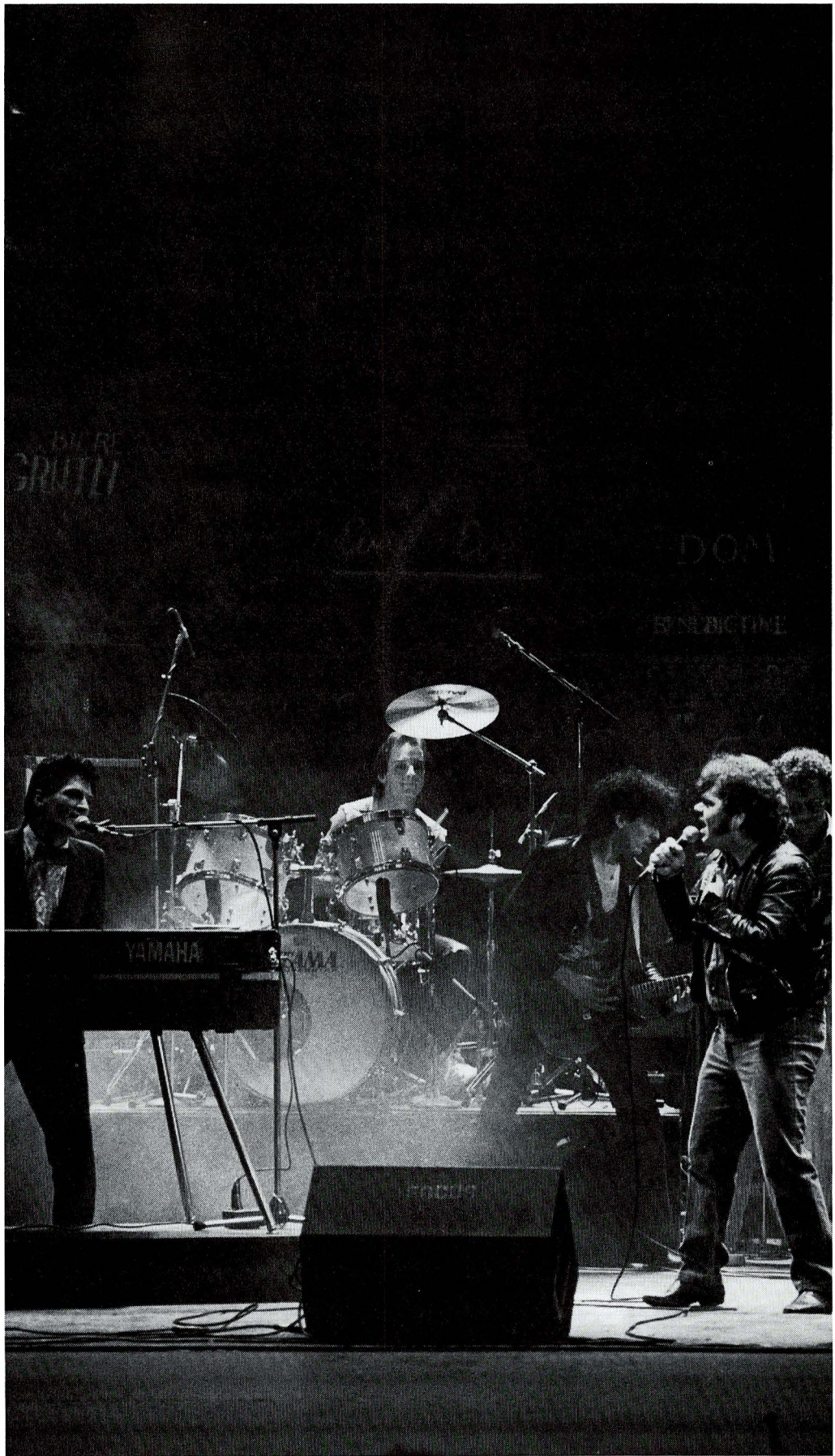
Een whisky bij ome Joop.
Een liter wodka van een vriend.
Ik zuip omdat ik te schijtig ben,
maar je zo verschrikkelijk graag wil zien.

O.k. ik heb gedronken
Ik heb gedronken
En ik kan niet meer op mijn poten staan.

T'is mijn schuld
T'is mijn schuld

M'n sores en mijn pijn

Je weet hoe het gaat, poepie.
Ik krijg zo'n hekel aan mijzelf.
Je weet hoe het gaat, poepie.
Ik krijg zo'n hekel aan mijzelf.
En weet je wat het kost, honey.
Het kost me veel te veel drank, weet je
En heel veel poen.

Rinus Ferdinandusse:

Dames en heren,
Er komt nog één slotnummer.
En ik moest u nog even herinneren aan de plannen die er nog zijn.
Ten eerste komt er nog een plaat van deze avond.
Wat er op staat, dat wordt door anderen beslist.
Ten tweede komt er nog een boek.
Ten derde kunt u ook nog lid worden van Amnesty International.
En dat heeft een doel, lijkt me, u kunt dan van binnen uit gaan werken aan
het feit dat er volgend jaar weer zo'n avond kan komen.
aan het feit dat er volgend jaar weer zo'n avond kan komen.
Ik zeg niet dat ik dan mee zal doen.
Misschien ben ik daar dan uitgegroeid.
Maar er zijn altijd anderen om deze plaats over te nemen zoals u gezien
heeft.
Verder lijkt het mij heel zinnig dat ik d'r nog even op wijs dat deze avond
niet alleen gemaakt is door alle artiesten, maar ook door alle mensen van de
techniek.
Dan rest mij het woord te geven aan de organisatoren van deze avond:
Freek, Kees en Wim.

Het Speedy Trio

Wim Ja, want het blijkt allemaal nog veel erger tot slot.
Nu moeten wij, blijkt uit ons kontrakt, ook nog een tournee voor Hank den Drijver maken langs 1400 Nederlandse theaters.

Wim (*tegen Freek*) Jij nog wat?

Freek Ja, ik moest nog even die mop afmaken van Hank den Drijver.

Kees Ook nog?

Freek Er wordt dus een... kan je niet doorspelen, dat is makkelijker vertellen. Er wordt een vrouwtje verkracht aan de Belgische... Ja toch zo iets...

Kees Zal ik nu ook wat...

Freek En zij moet ter identificatie naar het bureau komen. Er zijn zeven verdachten, er is er inmiddels een bijgekomen. Het zijn zes Nederlanders en een Belg. Zij komt op dat politiebureau. Die agent vraagt of ze nog een kop koffie wil, ik maak hem iets langer dan de bedoeling is, want zo'n Toon Hermans begeleiding heb ik nog nooit gehad. Dames en Heren wat is het toch heerlijk om hier te staan en het gevoel te hebben dat je mag leven. Zij heeft dat eerste kopje koffie op. Er komt een Brigadier die zegt "Hebt U zin in nog een bakkie."
"Nee," zegt die vrouw, "ik wil nou wel eens identificeren."
"Ho, ho, ho," zegt die Brigadier, "kalm aan alsjeblieft."
Enfin het is zover. Die zeven verdachten, er is er inmiddels een bijgekomen, die staan langs de muur in een kamertje. Een Inspecteur gooit de deur open...
Die vrouw staat daar in de deuropening en die Belg loopt naar voren en hij zegt "ja, dat was haar."

Freek Mijn tante...

Kees Heb jij 'n tante?

Freek Ja, vroeger was 't m'n oom, maar die is met de Transsexuele Express naar Tanger gegaan.

Kees Naar Tanger. Daar maken ze 'm toch langer?

Freek Ja, dat was de bedoeling, maar toen keek 'ie even de verkeerde kant op – twee zakkenrollers – en nou is 't m'n tante en zit ze in Tanger in de gevangenis.

Kees En doet Amnesty International daar niets aan?

Freek Nou, die zitten 'n beetje met mijn tante in hun maag.

Kees In hun maag?

Freek Ja, want ze willen bij Amnesty de klok wel voor je luiden, maar dan moet de klepel niet aan de verkeerde kant hangen.

Freek Mijn tante had een lintworm
dat beest vrat veel te veel
hij hing over haar enkels
hij hing haar uit de keel
soms ging zij wanhopig
voor hem op de loop
maar kwam dan bij Vianen
steevast in de knoop

Samen O, o, o, o!
Wat is 't klote om de klos te zijn
geen stier maar om een os te zijn
de E.O. en niet de Tros te zijn
een snelweg en geen bos te zijn
want als 't mag dan kan 't niet
en als 't kan dan mag 't niet
maar wat vanavond mag
dat is bevrijdend LACH, LACH, LACH!

Kees De dochter van de slager...

Wim Ho, ho. Is dat die slager die al die dode dieren martelt?

Kees Ja, ze zijn gegarandeerd dood.

Wim Kan Amnesty dáár niks aan doen?

Kees Nee, Amnesty kan niks doen aan het geslacht van de slager.

Freek Anders krijg je dezelfde moeilijkheden als met mijn tante.

Kees De dochter van de slager
die had een varkenskop
gekregen van haar vader
dus zette zij hem op
toen ging zij naar haar neefje
en riep: ik ben 't, Wil!
hij kon er niet om lachen
want hij zag geen verschil

Samen O, o, o, o!

Wat is 't klote om de klos te zijn
geen stier maar om een os te zijn
geen VN maar Haagse Post te zijn
een snelweg en geen bos te zijn
want als 't mag dan kan 't niet
en als 't kan dan mag 't niet
maar wat vanavond mag
dat is bevrijdend LACH, LACH, LACH!

Wim M'n zwager had een zwerfkei
achter z'n rechteroor
je zag 'm haast niet zitten
want z'n lel die hing er voor
hij ging naar de chirurg toe
maar wat die man toen zei
kon m'n zwager niet goed horen
maar 't rijmde wel op kei

Samen O, o, o, o!

Wat is het klote om de klos te zijn
geen stier maar om een os te zijn
geen jager maar de vos te zijn
een snelweg en geen bos te zijn
want als 't mag dan kan 't niet
en als 't kan dan mag 't niet
maar wat vanavond mag
dat is bevrijdend LACH, LACH, LACH!

Kees Stoppen maar. Zo is 't wel genoeg, de mensen willen naar bed.
Meneer Den Drijver, er zijn mensen bij die nóg een voorstelling
hebben, mogen we nu allemaal naar huis?

(OVER DE ZAALVERSTERKER)

Hank **Ja, de elpee hebben we nu wel – kant 3 is wat zwak, maar daar zing ik zelf nog wel een paar nummers op. Maar ik wou van dit laatste nummer nog een singletje trekken – met dat Ha, Ha, Ha – dat dan morgen in de winkels ligt, dan kan 't zaterdag nog mee in de discotheken.**

En wil dan iedereen meedoen? (doek open) Ook de zaal, ja? Dus graag allemaal de bekken open, voor alle gevangenen die hun mond moeten houden. Ja? Graag.

[illegible]

HOE HET AFLIEP

Ik weet niet hoe het met u is gegaan, maar bijna alle namen van de artiesten die u in dit boek weer de revu voorbij heb zien passeren, zeiden mij persoonlijk niet al te veel. Maar goed, Van Kooten, De Bie en De Jonge wilden deze gasten zo graag persé en dan kunnen ze zij krijgen van Hank.

(Behalve André Hazes, waarvan ook ik dacht dat het een moordgozer was. Dat ik voor hem na Een Gebaar, een galaatje in het Ahoypaleis heb georganiseerd, waarvoor ik notabene al 30.000 kaarten had verkocht en dan zeggen dat 'ie van niks weet en mij een proces aan de taas hangen, dat is weer een ander verhaal.) Laat ik vooral netjes blijven. Laat ik niet uit de keuken klappen van alles wat er die twee avonden in Carré is gepasseerd. Hoe die kunstartiesten mij aan de kop hebben gezeurd met hun hoofdpijntjes, plankenkoortsjes, kleedkamerklachjes en drankprobleempjes etcetera.

De foto's in dit boek (van Vincent Mentzel en Marc Mildner, de enige twee die nou 's niks te zeiken hadden) spreken boekdelen.

Laat ik volstaan met te zeggen dat de tien marokanen van Schoonmaakbedrijf Joop den Drijver BV 24 uur nodig hadden om Carré weer een beetje knap te krijgen!

Maar allah, dat hoort er allemaal bij.

Buitegewoon jammer was het echter wel dat de 'heren' Van Kooten, De Bie en De Jonge in de drie maanden die toen volgden, maar bleven emmeren over waar de Eindafrekening bleef. Ook die lui van Amnesty gingen mij brutaalweg bellen van of er nog wat van kwam! Of ik het niet druk genoeg had om alle verloren schade van mijn eigen zaken in te halen!

Een geheim nummer nemen hielp niks, want ze wisten me steeds weer te vinden. Tot op de Bahama's toe, waar deze jongen even aan het bijkomen was van de zeer begrijpelijke vermoeienissen. En toen ik de hele zaak dan eindelijk op een rijtje had staan en duidelijk kon aantonen dat er voor het goeie doel veel minder overbleef dan wij (ook ik, mag u gerust weten) hadden gedacht, was het weer niet goed!

Kreeg ik allemaal accountants over de vloer die mij op hun dure piepende rekenmachientjes voorlogen dat er zogenaamd geen bal van klopte!

Helemáál mooi werd het toen op een vroege ochtend een paar snotjongens van de politie mijn hele administratie in wel honderd vuilniszakken kwam verhuizen!

Alles bij elkaar heeft de rechter (die duidelijk de pik op mij had) mij een half jaar de tijd gegeven de hele zaak nog 's over te rekenen en bijgaand

Eindrapport is daarvan het resultaat.

Heel erg bedank ik de heer Olivier die die zes maanden mijn buurman was en mij veel tips heeft gegeven. Dat ik o.a. niet meer in het amusement werkzaam ben, maar nu zo'n beetje in de sieraden zit, heb ik vooral aan hem te danken. Het is dus goed afgelopen allemaal. Amnesty heeft een bom duiten kunnen beuren en ik was op de TV, wat in de handel ook z'n voordelen kan hebben. Als Amnesty dus ooit nog 's krap komt te zitten, dan zou ik het, ondanks alles, net als alle medewerkers aan Een Gebaar, zeker best nog wel 's over willen doen.

Hank den Drijver

Eindafrekening

Een Gebaar

--+++- ' + - ' + -

recette twee avonden Carré..... f 276.372,40

AF:

~~495 vrijplaatsen voor familie~~

~~Den Drijver, 160 bossen bloemen,~~

~~35 flessen whisky, 96 kratten pils etc.....~~ -f 238.183,39

TV-uitzending door de VPRO..... f 75.000,-

AF:

~~etentjes van H. den Drijver met~~

~~directies van Veronica, AVRO en TROS.....~~ f 77.376,50

T-shirts en programmaboekjes..... f 45.809,-

de dubbelelpee Een Gebaar..... f 71.724,69

AF:

~~videorecorders en camera's~~

~~voor pluggers en DJ's.....~~ -f 03.685,96

4000 nieuwe Amnestyleden na TV-oproep..... f 160.000,-

de opbrengst van dit boek..... f nog niet
Bekend

AF:

~~goedwillexemplaren voor H. den Drijver.....~~ f 298.865,25

spontane giften..... f 26.191,90

EEN GEBAAAR VOOR AMNESTY..... f 631.525,99 !

(Ook Dussée is van mening
dat Het Gebaar nu toch
wel degelijk is gemaakt !
H. den D.)

De aksieleider :

Hank den Drijver
(onder protest !)

INHOUD

Inleiding	5
De Opening	11
Jeroen Henneman/Willem van Malsen	23
Het Werkteater	27
Joop Visser	31
The Casio's	37
Willem Breuker Kollektief	41
De Duo's	45
Wethouder Van der Knippen en De Leukste Man van Ter Weksel	51
Adèle Bloemendaal/Doe Maar	57
Kollektief Internationale Nieuwe Scène	61
Kamagurka en de Vlaamse Primitieven	65
De Positivoos	71
Margreet Dolman	77
Mathilde Santing	83
Rapnummer Het Gebaar	85
De Frank Grasso Band	95
De Vieze Man	101
Herman van Veen	111
Jango Edwards	115
Fay Lovsky	119
Peter Faber	125
De Nieuwe Nationale Revue met de sketch Het Balletje	133
Floor van Zutphen	143
Urbanus	147
André Hazes/Herman Brood	153
Het Speedy Trio	159

CREDITS

Programma samengesteld door: Wim de Bie, Freek de Jonge,
Kees van Kooten

Organisatie en productie: Hans Bosscher, Bart de Groot

Coördinatie Amnesty International: Elisabeth Groot

Productie-assistentie: Maria Links, Frank Peijnenburg

Techniek: Focus Show & Light Equipment

Technici: Arjan van Egmond, Melle van Essen, Heinz Hoffman, Joop Hoffman, Henk v. d. Lely, René Kilsdonk, Rijn Peter de Klerk, Dick Scheepbouwer, Henny Schwithal, Frank v. d. Steen, Ron Vogel, Bernd Wouthuysen

Achtergronddoeken: Fa. W. Beyne & Zn

TV Registratie: VPRO Televisie

TV Regie: Jop Pannekoek

TV Productie: Ellen Jens, Maud Keus, Karin Spiegel

Fotografie: Vincent Mentzel, Marc Mildner

Grafische vormgeving: Charlotte Fischer

L.P.: Ariola 302.222

Met dank aan: Algemene Directievoering Openbare Werken van de Gemeente Amsterdam, Ariola Benelux BV, Audio Electronics Johan Matthijsen, Big Boy Productions, Directie & Personeel Carré, Contact Antwerpen, H. Dorrestijn, Guido Enkelaar, Ef & Ef, F. Ehlhart, Frascati Producties, Gielijn Escher, zeefdrukkerij Goed en Snel, Uitgeverij De Harmonie, Drukkerij Hooiberg, Humo, Ivy and the Terracetones, Hella de Jonge, Boekbinderij Kloosterman, Thijs Koobs, Wim Landman/Universal Songs, Nederland Muziek Weesp, Personeel N.O.S., Ogilvy and Mather, Poortpers BV, Puntgaaf Printservice, Studio Reproservice, Fa. De Ruiter Buisleidingen, Leendert Stofbergen, Tante Jopie, Studio Zetterij Eduard Bos, Vrij Nederland

KOLOFON

Een Gebaar voor Amnesty International werd in opdracht van Amnesty International te Amsterdam gedrukt door Drukkerij Hooiberg te Epe. Het bindwerk werd verzorgd door Boekbinderij Kloosterman te Amsterdam. De foto's zijn van Vincent Mentzel en Marc Mildner. Grafische verzorging: Charlotte Fischer en Leendert Stofbergen.

ISBN 9061692059

Eerste druk: december 1983

Dit boek werd in opdracht van Amnesty International belangeloos geproduceerd door Uitgeverij De Harmonie te Amsterdam, die ook voor de verspreiding in de boekhandel zorg draagt.

Copyright 1983 by Amnesty International.

Wilt u Amnesty ook steunen? Wordt dan lid/donateur, en u ontvangt het maandblad 'Wordt Vervolgd'. Dit blad houdt u op de hoogte van de activiteiten van de organisatie. De contributie bedraagt f 40,— per jaar. Natuurlijk is een hoger bedrag ook welkom. Kunt u geen f 40,— missen, dan geldt een minimum contributie van f 20,—.

Amnesty International Nederland, t.a.v. Ledenadministratie,
Postbus 61 501, 1005 HM Amsterdam.

**Wim de Bie
Adèle Bloemendaal
Herman Brood
Willem Breuker Kollektief
Doe Maar
Margreet Dolman
De Duo's
Jango Edwards
Peter Faber
Rinus Ferdinandusse
Frank Grasso Big Band
André Hazes
Jeroen Henneman
Freek de Jonge
Kamagurka en de Vlaamse Primitieven
Kollektief Internationale Nieuwe Scene
Kees van Kooten
Fay Lovsky
Willem van Malsen
De Positivoos
Mathilde Santing
Urbanus
Herman van Veen
Joop Visser
Werkteater
Floor van Zutphen
MET**

EEN GEBAAAR

**(Aksie De Bevrijdende Lach)
VOOR
AMNESTY INTERNATIONAL **